

JAARVERSLAG 2018

© AdobeStock.com

ALGEMENE DIRECTIE ECONOMISCHE INSPECTIE

Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie
Vooruitgangstraat 50
1210 Brussel
Ondernemingsnr.: 0314.595.348
<https://economie.fgov.be>

tel. 0800 120 33 (gratis nummer)

facebook.com/FODEconomie

[@FODEconomie](https://twitter.com/FODEconomie)

youtube.com/user/FODEconomie

linkedin.com/company/fod-economie (tweetalige pagina)

instagram.com/fodeconomie

Verantwoordelijke uitgever: Regis Massant
Voorzitter a.i. van het Directiecomité
Vooruitgangstraat 50
1210 Brussel

Internetversie

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Voorwoord

De Economische Inspectie ondernam in 2018 opnieuw een groot aantal acties om de correcte naleving af te dwingen van de economische regelgeving waarop zij toezicht houdt. Dit jaarverslag biedt een overzicht van de belangrijkste initiatieven.

Begin 2016 lanceerde de Economische Inspectie met succes het Meldpunt: een digitaal platform waar consumenten en ondernemingen misleiding, fraude, bedrog en oplichting kunnen melden. Wie gebruikmaakt van dat Meldpunt krijgt onmiddellijk een advies op maat en/of een gerichte doorverwijzing naar de bevoegde instantie. In 2018 werden 33.375 meldingen van consumenten en ondernemingen via het Meldpunt ingediend. Na 3 jaar werden al meer dan 100.000 meldingen ontvangen.

Uiteraard bleef het uitvoeren van controles centraal staan in de activiteiten van de Economische Inspectie. In 2018 werden 37.418 controles uitgevoerd, wat resulteerde in 8.559 waarschuwingen en 4.261 processen-verbaal. De Economische Inspectie voerde 7 algemene onderzoeken uit, op het gebied van prijsaanduiding, car-pass, zon-necentra, precursoren voor explosieven, dringende hersteldiensten, pop-upstores en KBO-inschrijvingen. De Economische Inspectie beperkt zich echter niet tot louter repressief optreden. Via guidance worden de ondernemingen helder geïnformeerd over hun verplichtingen.

Het jaarverslag toont de grote diversiteit van de acties die we ondernemen om een correcte werking van de markt te garanderen. Dat is enkel mogelijk dankzij onze enthousiaste medewerkers die dagelijks de vele taken en opdrachten van de Economische Inspectie vervullen.

Wim Van Poucke,

Directeur-generaal

Inhoud

Voorwoord	3
1. Inleiding	9
1.1. De Economische Inspectie in de FOD Economie	9
1.2. Kernopdrachten van de Economische Inspectie	9
1.3. Organigram	11
2. Meldingen van consumenten en ondernemingen	13
2.1. Het Meldpunt	13
2.2. Statistisch overzicht	14
3. Guidance aan ondernemingen	16
4. Uw rechten afdwingen	18
5. Bevorderen van alternatieve geschillenbeslechting	19
5.1. Geschillen met een consument	19
5.2. Audits van de gekwalificeerde entiteiten	19
5.2.1. Mini-audits	19
5.2.2. Uitgebreide audits	19
5.3. Belmed 2.0	20
6. Digitale economie	21
6.1. Collaboratieve economie	21
6.2. Follow-up van de aanbeveling van de Europese Commissie van 1 maart 2018 over maatregelen om illegale online-inhoud effectief te bestrijden	22
6.3. Intensiever overleg tussen de FOD Volksgezondheid en de FOD Economie	22
7. Onderzoeken van de Economische Inspectie	23
7.1. Statistisch overzicht	23
7.2. Algemene onderzoeken	24

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

7.2.1. Prijsaanduiding	25
7.2.2. Car-pass	26
7.2.3. Zonnecentra.....	27
7.2.4. Precursoren voor explosieven.....	29
7.2.5. Dringende hersteldiensten	30
7.2.6. Pop-upstores.....	31
7.2.7. Kruispuntbank van Ondernemingen en frauduleuze ondernemingen.....	32
8. Consumentenbescherming	34
8.1. De reissector	35
8.2. De minnelijke invordering van schulden.....	37
8.3. Huwelijksbemiddeling.....	38
8.4. De financiële sector	39
9. Voor een eerlijke en loyale concurrentie	41
9.1. Sluikwerk	41
9.2. Dienstverlenende intellectuele beroepen	41
9.3. Wekelijkse rustdag, openings- en sluitingsuren	42
10. Kwaliteit en veiligheid van de producten	43
10.1. Controle van EU-marktordeningen en voedingsmiddelen.....	43
10.1.1. Beschermd geografische aanduidingen, oorsprongsbenamingen en gegarandeerde traditionele specialiteiten van landbouwproducten en levensmiddelen	43
10.1.2. Controles op de economische reglementering van de voedingssector	44
10.2. De fysieke veiligheid van de consument.....	45
10.3. Sectorale onderzoeken	46
10.3.1. Onderzoeken in de sector van de zonnecentra	46

10.3.2. Door Prosafe georganiseerde campagnes	47
10.3.3. Nationale campagnes.....	48
10.3.4. Controles in het kader van de aardolieproblematiek.....	50
10.3.5. Controles van etikettering voor niet-voeding.....	51
10.3.6. Controles in het kader van energielevering	51
11. Intellectuele rechten.....	53
11.1. Toezicht op het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten	53
11.1.1. Reglementaire activiteit van de Controledienst	53
11.1.2. Recurrente controleactiviteiten	54
11.1.3. Procedures wegens tekortkoming.....	56
11.1.4. Verslag over de controle op de beheersvennootschappen.....	57
11.2. Strijd tegen namaak.....	57
12. De Economische Inspectie en het internet.....	60
12.1. Markante acties van de cel Internetbewaking	60
13. Fraudebestrijding.....	64
13.1. Interdepartementale Commissie voor de Coördinatie van de strijd tegen de economische Fraude (ICCF).....	64
13.2. Strijd tegen massafraude	64
13.2.1. Frauduleuze televerkopers.....	65
13.2.2. Vervalste facturen - factuurfraude	66
13.2.3. Bedrijvengidsen – malafide reclamersonselaars	66
13.2.4. Frauduleuze incassobureaus.....	67
13.2.5. Piramideverkoop.....	68
13.2.6. Frauduleuze kredietgevers.....	69
13.2.7. Fraude met cryptomunten.....	70
13.2.8. DHL-fraude	70

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

13.3.Preventie van het witwassen	71
13.3.1.Beperking van de betalingen in contanten	71
13.2.3.Controles in de sector van de diamant	71
14. De Economische Inspectie internationaal	74
14.1.Multilaterale samenwerking in de Europese Unie	74
14.2.Bilaterale samenwerking.....	78
14.3.International Consumer Protection and Enforcement Network.....	79
14.4.International Mass Marketing Fraud Working Group.....	81
Wetgeving waarop het toezicht aan de Economische Inspectie is toevertrouwd.....	82
Lijst van afkortingen.....	86

Lijst van tabellen

Tabel 1. Begrotingsmiddelen van de Economische Inspectie in 2018.....	11
Tabel 2. Personeelsbezetting van de Economische Inspectie, 31 december 2018.....	11
Tabel 3. Meldingen per aard van de klacht.....	15
Tabel 4. Controles, processen-verbaal van waarschuwing en processen-verbaal	23
Tabel 5. Controles per thema (boek VI van WER).....	35
Tabel 7. Controle op geografische aanduidingen.....	44
Tabel 8. Controles op de economische reglementering van de voedingssector	45
Tabel 9. Namaak: inbeslagnames en waarde in 2018.....	57
Tabel 10. Opsplitsing van de illegale cashbetalingen per sector.....	71
Tabel 11. Internationale dossiers - verzoeken verstuurd in 2018.....	75
Tabel 12. Internationale dossiers - verzoeken ontvangen in 2018.....	76

Lijst van grafieken

Grafiek 1. Personeelsbestand 2010-2018.....	12
Grafiek 2. Aantal meldingen	14

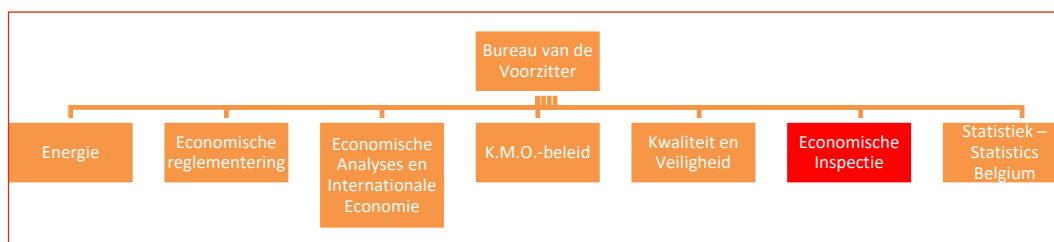

1. Inleiding

9

1.1. De Economische Inspectie in de FOD Economie

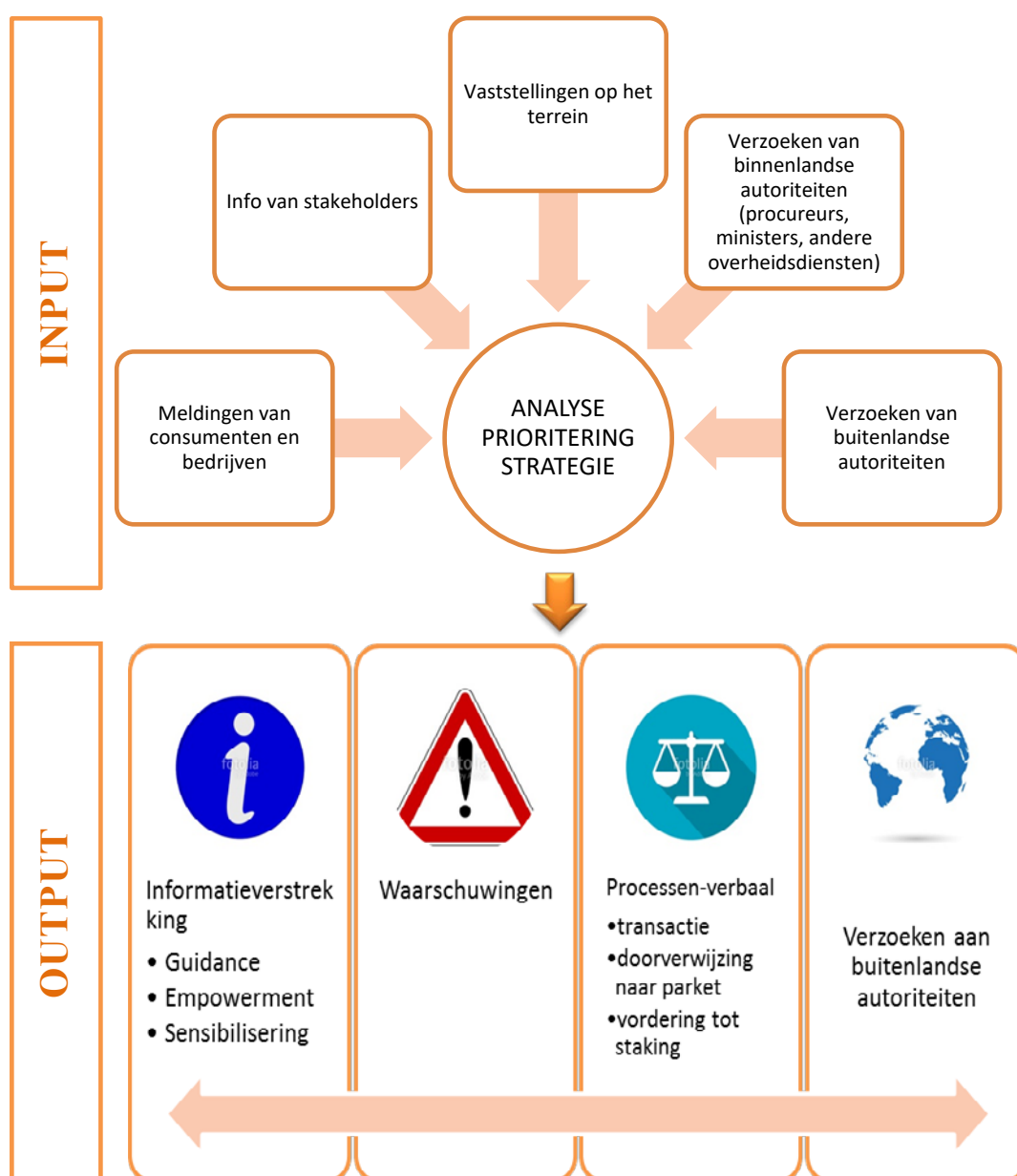
De Algemene Directie Economische Inspectie is een van de zeven algemene directies van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie.

1.2. Kernopdrachten van de Economische Inspectie

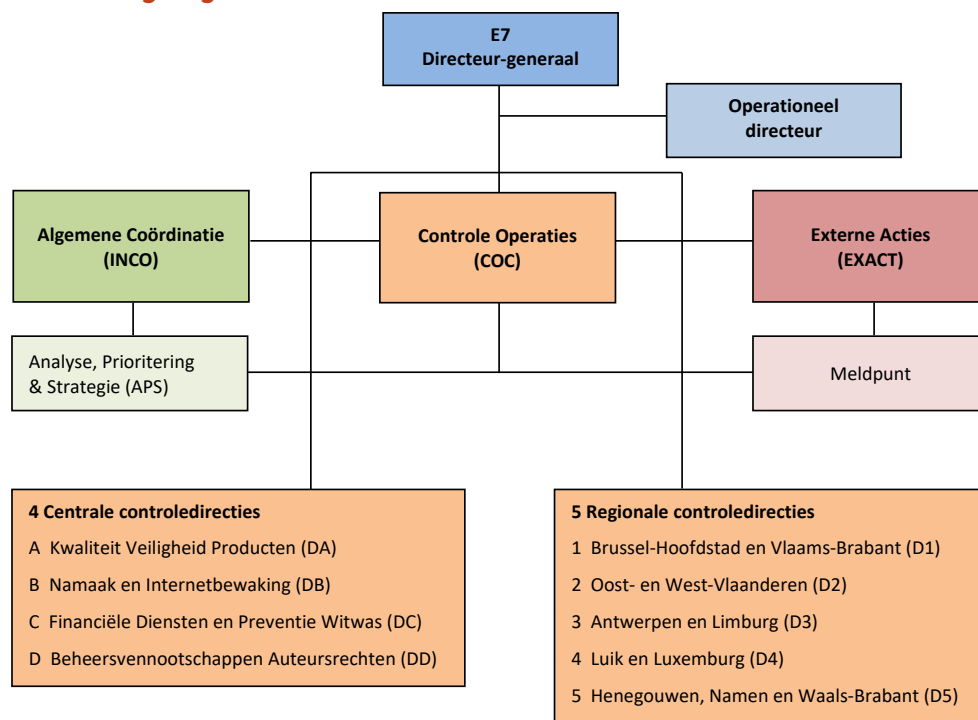
De Economische Inspectie houdt toezicht op de goede werking van de markt via een handhaving van de economische regelgeving. Zij doet dat op verschillende manieren, gaande van het eenvoudigweg verstrekken van informatie en guidance tot het geven van formele waarschuwingen en, indien noodzakelijk, het verbaliseren van overtreders. Zij kan ook autoriteiten van andere Europese lidstaten verzoeken om op te treden.

De Economische Inspectie gaat niet willekeurig te werk. Het efficiënt vervullen van haar handavingsopdracht is het resultaat van een strategische analyse van informatie en instructies van verschillende bronnen. Naast de vaststellingen die de controleurs op het terrein doen, zijn hierbij de meldingen die de Economische Inspectie ontvangt van consumenten, bedrijven en stakeholders (consumenten- en ondernemingsorganisaties) van groot belang. Ook krijgt ze instructies en verzoeken van binnen- en buitenlandse autoriteiten.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

1.3. Organigram

11

1.4. Begrotings- en personeelsmiddelen voor 2018

Tabel 1. Begrotingsmiddelen van de Economische Inspectie in 2018

	In duizend euro.
Statutair personeel en stagairs	13.270
Ander dan statutair personeel	606
Recurrente uitgaven- en werkingskosten	1.447
Uitgaven voor de aankoop van duurzame roerende goederen	5

Bron: FOD Economie.

Tabel 2. Personeelsbezetting van de Economische Inspectie, 31 december 2018

	Niveau A	Niveau B	Niveau C	Niveau D
Statutaire ambtenaren	95	104	9,4	2,3
Contractuele ambtenaren	2	0	5,8	1,5
Totaal	97	104	15,2	3,8

Bron: FOD Economie.

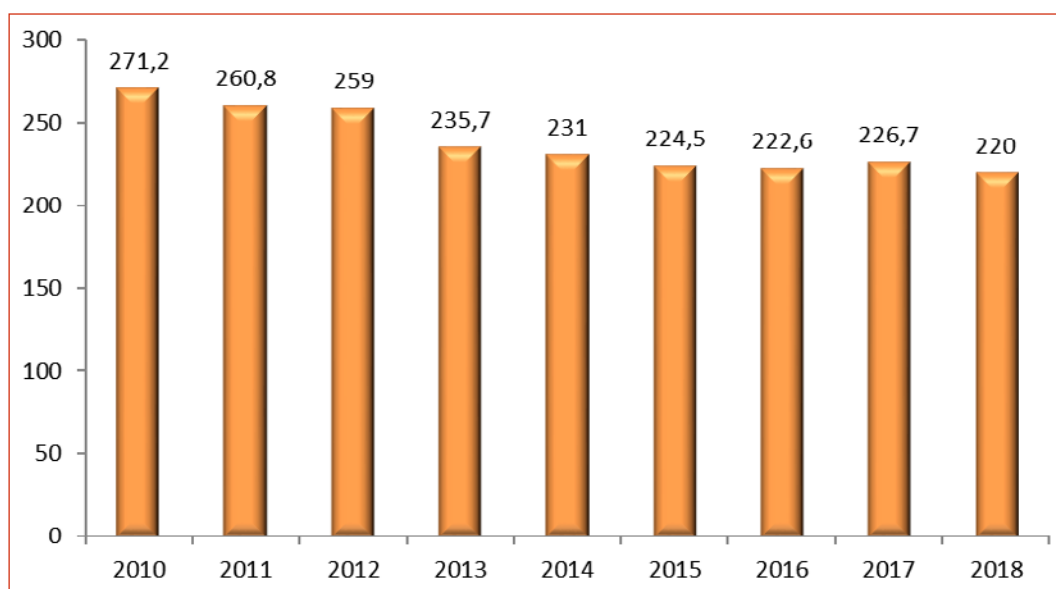
In 2018 konden er 7 voltijdsequivalenten aangeworven worden ter versterking van de Economische Inspectie.

Anderzijds waren er 14,1 voltijdsequivalenten die vertrokken.

Daardoor kwam het uiteindelijke totaal op 31.12.2018 op 220 voltijdsequivalenten. Dat was dus een daling met 6,7 voltijdsequivalenten van het personeelsbestand t.a.v. het eind van het vorige jaar (31.12.2017 (226,7)).

Grafiek 1. Personeelsbestand 2010-2018

In voltijdsequivalent, einde van het jaar.

Bron: FOD Economie.

© Tierney - Adobe Stock

2. Meldingen van consumenten en ondernemingen

13

2.1. Het Meldpunt

Begin 2016 lanceerde de Economische Inspectie meldpunt.belgie.be. Het Meldpunt is een onlineplatform waar consumenten en ondernemingen misleiding, fraude, bedrog en oplichting kunnen melden. Aan de hand van concrete vragen krijgen ze meteen een antwoord met advies en/of gerichte doorverwijzing naar de bevoegde instantie die hen kan voorthelpen. Tegelijkertijd worden de meldingen geanalyseerd door de bevoegde autoriteiten en stellen zij indien nodig een onderzoek in.

Het Meldpunt biedt drie grote voordelen:

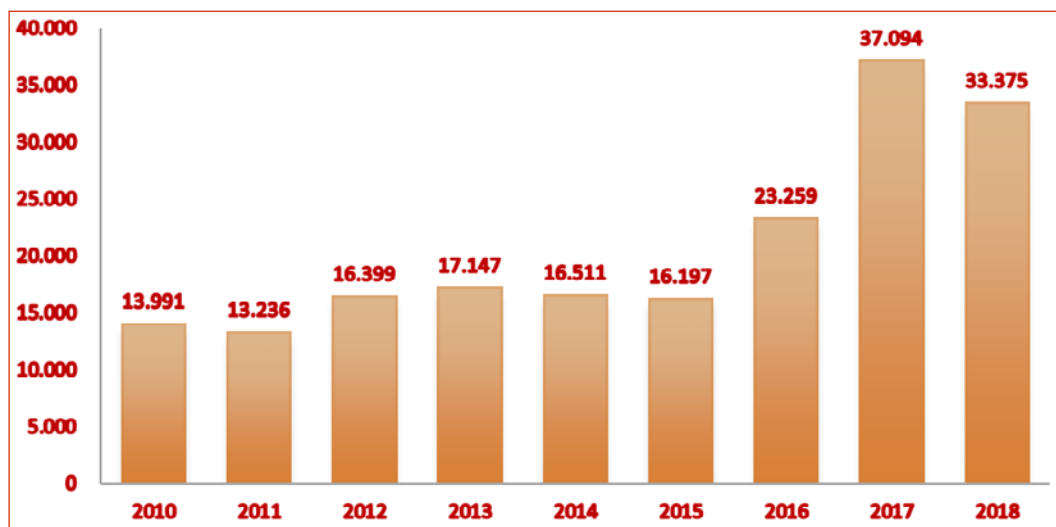
- De melder, consument of onderneming, krijgt een antwoord en advies op maat op het ogenblik dat hij zijn melding maakt. Hij weet meteen welke stappen hij nog kan ondernemen en wie hem daarbij kan helpen.
- Het Meldpunt zorgt voor een efficiëntere en snellere administratieve behandeling van de meldingen. Aan de hand van de gerichte vragen zijn de meldingen heel concreet en dat vergemakkelijkt de analyse ervan. Op die manier kunnen nieuwe vormen van bedrog of fraude sneller geïdentificeerd worden.
- Het Meldpunt is zo opgezet dat het snel kan inspelen op de actualiteit: voor nieuwe vormen van bedrog kan meteen een advies op maat toegevoegd worden. Het is ook een instrument dat doorlopend aangepast wordt.

Het Meldpunt maakt een gemakkelijke en snelle uitwisseling mogelijk van informatie en meldingen die ook betrekking kunnen hebben op andere instanties, zoals de Federale Politie, het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV), het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (FAGG), de Ethische Commissie voor de Telecommunicatie, de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD) of de FOD Financiën. De Consumentenombudsdienst werkt samen met het nieuwe Meldpunt.

In 2018 heeft het Meldpunt zich voornamelijk gefocust op de ondersteuning van preventiecampagnes waaraan de FOD Economie heeft meegewerkt. Meer bepaald ging het om oplichtingstechnieken die via het internet grote schade aanrichten voor de gedupeerden op financieel en menselijk vlak. Speciale aandacht ging er naar cryptomunten, fraude met beleggingsproducten en vriendschapsfraude.

2.2. Statistisch overzicht

Grafiek 2. Aantal meldingen

Bron: FOD Economie.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Tabel 3. Meldingen per aard van de klacht

Aard van de klacht	Totaal aantal meldingen	In %
Frauduleuze praktijken	16.447	49,3
Ongevraagde reclame	5.341	16,0
Niet geleverd/niet verleend	1.392	4,2
Gegevensbescherming	1.129	3,4
Ongevraagde goederen of diensten	1.100	3,3
Oneerlijke handelspraktijken	838	2,5
Kwesties i.v.m. prijzen / tarieven	739	2,2
Misleidende reclame	620	1,9
Dienstverlening voor klanten	447	1,3
Invordering van schulden	362	1,1
Transparantie van tarieven	341	1,0
Betalingen	232	0,7
Wettelijke garantie niet toegekend	229	0,7
Voldoet niet aan bestelling	213	0,6
Problemen in verband met facturatie en invordering van schulden	155	0,5
Openingstijden	148	0,4
Onrechtvaardigde factuur	148	0,4
Andere aard van de klacht	3.494	10,5
Totaal	33.375	100

Bron: FOD Economie.

3. Guidance aan ondernemingen

Adviezen en goede praktijken

De bedoeling van guidance is de ondernemingen en handelaars te helpen om te voldoen aan hun wettelijke verplichtingen op het vlak van economische regelgeving. Daartoe worden richtlijnen met tips en good practices ter beschikking gesteld op de website van de FOD Economie. Die richtlijnen, of “guidelines”, geven een concreet antwoord op de problemen in de praktijk, die aan de basis liggen van de inbreuken die vaak worden vastgesteld tijdens de controles van de Economische Inspectie. Daarin beschrijft de FOD Economie uitvoerig wat conform de wet is, maar ook wat dat niet is, met het oog op maximale transparantie. En aangezien elk type activiteit zijn eigen kenmerken heeft, verschillen de aanbevelingen van sector tot sector.

De rubriek “guidance” op de website van de FOD Economie werd in 2018 aangevuld met de volgende onderwerpen:

- Respecteren van auteursrechten voor websitehouders (12.01.2018).
- Kredietwaardigheidsbeoordeling van de consument in het kader van de toekenning van een consumentenkrediet (10.10.2018). Die guidelines bieden de kredietgevers een referentiekader om te beoordelen of een consument een krediet kan bekomen en terugbetalen.
- Verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten (17.05.2018).

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

- Uitsluiting van pakketreizen (21.06.2018).
- Herinnering aan de wettelijke bepalingen bij bloemenverkoop (07.03.2018).
- Juweliers (12.03.2018).
- Algemene voorwaarden en onrechtmatige bedingen in de renovatiesector (28.02.2018). Het doel van deze guidelines is de ondernemingen te herinneren aan de regels die op het vlak van hun algemene voorwaarden moeten worden gerespecteerd en hun aandacht te vestigen op de gevolgen van het gebruik van onrechtmatige bedingen.

Topic in de kijker: guidance voor de reissector.

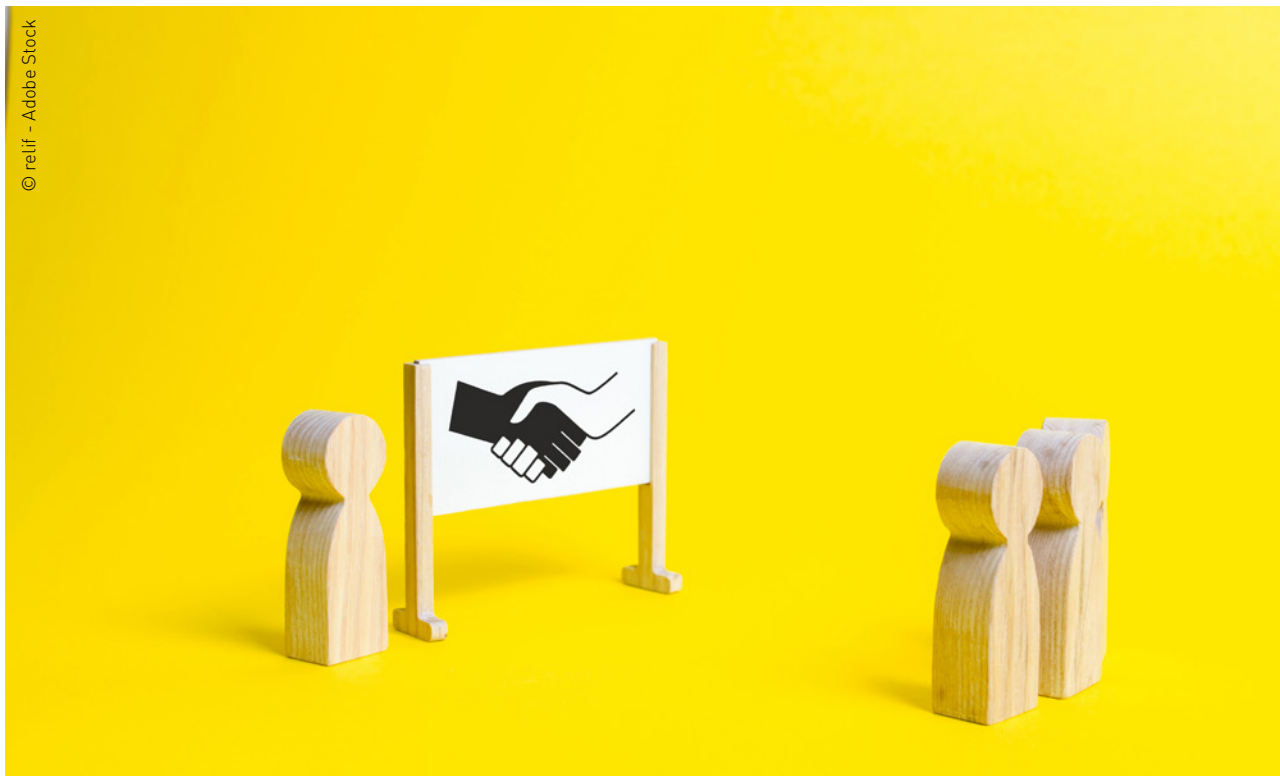
Sinds 1 juli 2018 is de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten in werking getreden die reizigers beter beschermen.

Die nieuwe wet is van toepassing op pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten die zijn geboekt vanaf 1 juli 2018, maar de grote focus van die wet ligt op de pakketreizen.

Aangezien het toch om belangrijke aanpassingen gaat, is er samengewerkt met de sector om twee guidelines (één voor de sector zelf en één voor het middenveld) uit te werken om zodoende een klare, praktische kijk op de wet te werpen.

Ook werd er aan het project Guidance een informatiecampagne gewijd (mailing, newsletter), bestemd voor zowel de federaties als de handelaars uit de betrokken sectoren.

Naast de informatie die op de website werd gepubliceerd, werden er ook inlichtingen verstrekt aan de sectorale organisaties en aan individuele ondernemingen.

4. Uw rechten afdwingen

De website van de FOD Economie werd aangevuld met een luik dat de consumenten helpt hun rechten af te dwingen. Het doel is ervoor te zorgen dat de consument over alle nodige informatie beschikt om zelf zijn rechten af te dwingen. De website is zo ontworpen dat de consument niet alleen via de website van de FOD Economie naar de juiste informatie wordt geleid, maar ook via zoekopdrachten in zoekmachines.

Zo werd er advies gegeven om te vermijden dat facturen worden betaald die niet verschuldigd zouden zijn, door na te gaan of het rekeningnummer wel correct is en overeenstemt met wat er op de andere handelsdocumenten (overeenkomsten, ...) staat. De consumenten werden er ook aan herinnerd dat zij niet verplicht zijn om te betalen voor producten die hen worden geleverd zonder dat zij een aanvraag/bestelling hebben gedaan, en dat zij ook niet verplicht zijn om die terug te sturen.

Een ander onderwerp dat nog steeds actueel is, is namaak: pas op voor zogenaamde luxeproducten die tegen te lage prijzen worden verkocht, onbeveiligde websites, taalfouten die duiden op een willekeurige vertaling, ontbrekende contactgegevens (e-mail, adres en/of telefoonnummer). Alle middelen zijn goed om aan geld te komen, dus hoe minder u uw persoonlijke gegevens en vooral uw bankgegevens verstrekt, hoe moeilijker het voor potentiële oplichters is om zich op u te richten.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

5. Bevorderen van alternatieve geschillenbeslechting

Consumenten en ondernemingen lossen hun geschillen het liefst snel, flexibel en met weinig kosten op. Alternatieve geschillenbeslechting (ADR, Alternative Dispute Resolution) beantwoordt aan die wens. "Alternatief" betekent dat het zoeken naar een oplossing buiten de rechtbank gebeurt, een aanpak die heel wat voordelen biedt op het vlak van snelheid en kosten.

5.1. Geschillen met een consument

Sinds 1 januari 2015 heeft de FOD Economie 15 gekwalificeerde entiteiten erkend, waaronder de ombudsman van de gerechtsdeurwaarders. Die entiteit werd erkend op 1 september 2018.

De lijst van gekwalificeerde entiteiten is beschikbaar op de [website van de FOD Economie](#).

5.2. Audits van de gekwalificeerde entiteiten

19

De Economische Inspectie voert twee soorten audits uit bij de gekwalificeerde entiteiten: mini-audits (of verkorte audits) en uitgebreide audits.

5.2.1. Mini-audits

Bij de uitvoering van mini-audits gebruiken de auditeurs van de Economische Inspectie o.a. de checklists website en jaarverslag. Verder wordt het opleidingsplan opgevraagd om na te gaan of de personen die de klachten behandelen de vereiste permanente opleidingen over het consumentenrecht en ADR hebben gevolgd.

In 2018 werden 11 mini-audits uitgevoerd bij de gekwalificeerde entiteiten. Na afsluiting van de mini-audits hebben de auditeurs geconcludeerd dat soms noodzakelijke informatie ontbrak op de website van die entiteiten.

5.2.2. Uitgebreide audits

In 2018 hebben de auditeurs van de Economische Inspectie 3 grondige audits uitgevoerd bij de volgende gekwalificeerde entiteiten:

- Verzoeningscommissie Automoto;
- Ombudsdienst Consumentengeschillen Advocatuur;
- Ombudsman des avocats de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone.

Aan de hand van verschillende checklists controleert de Economische Inspectie of de gekwalificeerde entiteiten voldoen aan de wettelijke vereisten zoals vastgelegd in boek XVI WER en de voorwaarden bepaald door het koninklijk besluit van 26 februari 2015. De audits verliepen constructief en de verantwoordelijken van de bovenvermelde gekwalificeerde entiteiten hebben hun goede wil getoond om de aanbevelingen op te volgen.

5.3. Belmed 2.0.

Het door de FOD Economie ontwikkelde platform Belmed biedt zowel informatie over buitengerechtelijke geschillenregeling alsook de mogelijkheid om een geschillenregelingsaanvraag in te dienen. 70.974 consumenten en ondernemingen zochten in 2018 naar informatie over buitengerechtelijke geschillenregeling via Belmed.

Om een aanvraag tot geschillenregeling in te dienen, moet het geschil van commerciële aard zijn. Ook geschillen tussen professionelen (b2b) komen in aanmerking. Voor de behandeling van geschillenregelingsaanvragen werkt Belmed samen met partners: erkende bemiddelaars, arbiters, verzoeners en ombudsmannen.

In 2018 onderging het Belmed-platform een totale make-over. Focus van die aanpassing lag op het vereenvoudigen van het proces voor zowel de gebruiker, om een aanvraag in te dienen, als de Belmed-partner voor wat betreft de behandeling van de aanvraag.

© ra2 studio - Adobe Stock

6. Digitale economie

21

De Economische Inspectie volgt nauwlettend de nieuwe economische modellen, de ontwikkeling van nieuwe diensten aangeboden door e-ondernemingen, alsook de nieuwe manieren van consumeren van e-consumenten.

6.1. Collaboratieve economie

Wanneer een persoon zijn diensten aanbiedt op een platform voor collaboratieve economie, riskeert hij de concurrentie aan te gaan met de bestaande klassieke professionals uit die marktsector. Wanneer iemand goederen of diensten op de markt brengt die niet louter kaderen in het beheer van zijn persoonlijk vermogen, door goederen of diensten op de markt te brengen, kan immers worden aangenomen dat hij op duurzame wijze een economisch doel nastreeft. Die persoon wordt dan als een onderneming beschouwd. In dat geval moet hij dezelfde regels respecteren als de bestaande klassieke professionals uit die sector. We denken met name aan de verplichte inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO), de verplichtingen voor precontractuele informatie en de vereiste transparantie op het vlak van reclame, uitnodiging tot aankoop, sluiting en uitvoering van consumentenovereenkomsten.

Op nationaal niveau zet de Economische Inspectie haar reflectie voort in samenwerking met diverse andere inspectiediensten die zich bezighouden met de ontwikkeling van de collaboratieve economie, met name bij de FOD Financiën, de FOD Sociale Zekerheid en de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg.

6.2. Follow-up van de aanbeveling van de Europese Commissie van 1 maart 2018 over maatregelen om illegale online-inhoud effectief te bestrijden

De Economische Inspectie bracht in juni 2018 verslag uit aan de Europese Commissie over de acties en reacties, op nationaal niveau, van de verantwoordelijken van zoekertjessites, platformen, sociale netwerken, wanneer een onderzoeker hen op de hoogte brengt van de aanwezigheid van illegale inhoud. Die mechanismen van “notice and action” worden vooral gebruikt om inbreuken op intellectuele-eigendomsrechten te bestrijden. Die procedures worden uitgevoerd in overeenstemming met de in de aanbeveling uiteengezette beginselen en met inachtneming van de regelgevingen over de bescherming van persoonsgegevens, mededinging en elektronische handel.

6.3. Intensiever overleg tussen de FOD Volksgezondheid en de FOD Economie

In 2018 organiseerde de Economische Inspectie in samenwerking met de FOD Volksgezondheid een sensibiliseringsworkshop voor de verschillende beroepsorganisaties die actief zijn in de elektronische handel. Zo kon aan de privésector het verband worden uitgelegd tussen de algemene regelgeving over elektronische handel en handelspraktijken, die onder de bevoegdheid van de FOD Economie valt, en de verschillende sectorale regelgevingen over veiligheid, gezondheid en milieu, die onder de bevoegdheid van de FOD Volksgezondheid vallen.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

7. Onderzoeken van de Economische Inspectie

7.1. Statistisch overzicht

Tabel 4. Controles, processen-verbaal van waarschuwing en processen-verbaal

		Controles	Pvw's	Pv's
1. Consumenten- bescherming	Handelspraktijken	13.899	3.142	1.726
	E-commerce	5.202	2.872	321
	Veiligheid van de consument	888	218	227
	Consumentenkrediet	443	130	34
	Reissector	118	2	15
	Huwelijksbemiddeling	7	0	1
	Betalingsdiensten	51	4	2
2. Verplichtingen van ondernemingen	Kruispuntbank van Ondernemingen	10.174	1.622	699
	Dienstenwet	261	152	4
	Wekelijkse rustdag en avondsluiting	547	57	198
	Sluikwerk	898	0	139
	Dienstverlenende intellectuele beroepen	49	2	10
	Voorraadaangifte diamant	134	0	62
3. Prijzen	Prijzen	163	0	8
4. Europese re- glementering	Etikettering en oorsprongsbenaming	967	230	33
	Precursoren voor explosieven	302	1	0
5. Diverse	Namaak	1.545	92	408
	Beheersmaatschappijen auteurs- rechten	108	6	87
	Witwaspreventie	722	26	76
	Andere	940	3	211
Totaal		37.418	8.559	4.261

Bron: FOD Economie

7.2. Algemene onderzoeken

Los van de individuele onderzoeken die de Economische Inspectie uitvoert naar aanleiding van meldingen en op eigen initiatief, voert de Economische Inspectie jaarlijks enkele algemene onderzoeken uit. Die vormen de kern van de activiteiten op het vlak van markttoezicht. Het gaat om de controle op de toepassing van een of meerdere reglementeringen in een of meerdere economische activiteitensectoren.

De algemene onderzoeken kaderen doorgaans in een repressieve aanpak van het beleid voor markttoezicht. Ze worden evenwel ook gebruikt in het kader van het preventiebeleid dat de Economische Inspectie uitstippelt. De eerste monitoringactiviteiten beperken zich vaak tot het opstellen van processen-verbaal van waarschuwing. Vervolgens kan men strenger optreden ten aanzien van de overtreders die ondanks de waarschuwing aan hun wettelijke verplichtingen blijven verzaken.

Onderstaande algemene onderzoeken werden uitgevoerd in 2018¹.

¹ Vier daarvan (de algemene onderzoeken voor "Car-Pass", "Dringende hersteldiensten", "Pop-upstores" en "Kruispuntbank van Ondernemingen en frauduleuze ondernemingen") werden echter in het eerste kwartaal van 2019 voortgezet.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

7.2.1. Prijsaanduiding

Van 1 februari tot 30 november 2018 heeft de Economische Inspectie een algemeen onderzoek ingesteld naar de prijsaanduiding in de sectoren horeca, bakkerijen, delicatessenzaken en biowinkels, slagerijen, winkels in semiprofessioneel gereedschap, begrafenisondernemingen, en schoonheidsinstituten en wellnesscenters. Daarnaast werden eveneens gecontroleerd: de gegevens in de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO), de transparantie van de essentiële informatie op de website en de waarheidsgetrouwheid van aankondigingen van prijsverminderingen in de sector van winkels in semiprofessioneel gereedschap.

Resultaten van het onderzoek

Van de 2.005 op dat vlak gecontroleerde ondernemingen waren er 1.023 (dus 51 %) in overtreding (voor alle gecontroleerde wetgevingen). Er werden 1.178 waarschuwingen opgesteld (daarbij kregen sommige ondernemingen verschillende processen-verbaal van waarschuwing, omdat ze verschillende wetgevingen overtraden) en 198 processen-verbaal met voorstel tot administratieve transactie.

Het hoge percentage ondernemingen in overtreding (51 %) moet worden genuanceerd naargelang de gecontroleerde wetgevingen waarop inbreuk werd gepleegd en de betrokken sectoren. Zo is het percentage inbreuken hoog wat prijsaanduiding betreft (39 %), maar daalt het tot 29 % voor de transparantie van de essentiële informatie op de website (het voornaamste ontbrekende gegeven is het ondernemingsnummer) en tot 7,9 % voor de gegevens in de Kruispuntbank van Ondernemingen.

Wat meer bepaald de naleving van de regelgeving over prijsaanduiding betreft, blijkt uit de resultaten van het algemene onderzoek 2018 dat het totale inbreukpercentage 36,1 % bedraagt. Afhankelijk van de gecontroleerde sectoren is dat: horeca (39,1 % in totaal – 44,1 % voor zaken die logies aanbieden en 38,8 % voor zaken waar maaltijden, gerechten of dranken worden verstrekt), bakkerijen (45,5 %), semiprofessioneel gereedschap (26,8 %), delicatessenzaken en biowinkels (27,9 %), slagerijen (24,7 %), begrafenisondernemingen (42,3 %) en schoonheidsinstituten en wellnesscenters (35,5 %).

Die cijfers moeten echter gerelativeerd worden, aangezien voor alle sectoren samen, slechts 6 % van de gecontroleerde zaken een aanzienlijk gebrek op het vlak van prijsaanduiding vertoonde, met name door de situatie niet te regulariseren na een eerste waarschuwing.

In het licht van die resultaten kan dus worden gesteld dat de regelgeving over prijsaanduiding nog steeds problemen stelt. De herhaling van die controles en de regelmatigheid ervan blijken een reële noodzaak te zijn.

7.2.2. Car-pass

Tussen maart 2018 en januari 2019 ging de Economische Inspectie van de FOD Economie over tot een grondige controle van 432 ondernemingen die aan de “car-pass”-regelgeving onderworpen zijn. In totaal moesten 232 processen-verbaal van waarschuwing en 103 processen-verbaal met voorstel tot transactie worden opgesteld.

Doelstelling van de campagne

Om de strijd aan te gaan tegen de kilometerfraude heeft de wetgever sinds december 2006 een systeem uitgewerkt dat kilometerstanden van tweedehandsvoertuigen certificeert: de “Car-Pass”.

De verkoper van een tweedehandswagen (particulier of vakman) is verplicht om een “car-pass”-certificaat te overhandigen aan de particuliere koper. Dat is een document dat de kilometerhistoriek van een voertuig weergeeft. Het certificaat is te verkrijgen bij de vzw “Car-Pass” die bepaalde informatie inzamelt bij alle personen die beroepsmatig werkzaamheden aan voertuigen verrichten. Die laatste zijn gehouden binnen 5 dagen na het uitvoeren van werkzaamheden bepaalde gegevens door te sturen, zoals de kilometerstand, het chassisnummer, de datum van de werkzaamheden, enz.

De doelstelling van het onderzoek bestond erin met gerichte controles de “weerbarstige” professionals uit de automobielsector ertoe aan te zetten de wet in acht te nemen en juist toe te passen. Daardoor is er een betere bescherming van de consument mogelijk en kan er ook een eerlijke mededinging tussen de professionals uit de automobielsector komen.

Het toezicht op en de guidance over de kwaliteit van de doorgestuurde gegevens staan borg voor het nut voor de consument van het car-passcertificaat bij de aanschaf van een voertuig.

Naast het car-passluik had het algemene onderzoek eveneens als doel controle uit te voeren op de wettelijke verplichtingen rond de inschrijving bij de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO), op de verplichte informatie tot identificatie die op de website van de ondernemingen moet staan en op de verplichtingen over de prijsaanduiding.

Resultaten van het onderzoek

Voor alle gecontroleerde wetsbepalingen samen is meer dan twee derde van de gecontroleerde ondernemingen in overtreding. Het zeer hoge inbreukpercentage (67 %) doet best de wenkbrauwen fronsen, want het betreft voornamelijk inbreuken op de verplichtingen rond de “car-pass”-wetgeving: 247 ondernemingen, of 57 %, leven die wetgeving niet na.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Het doorgeven van de gegevens aan de vzw Car-Pass (19 %) en de termijn voor het doorsturen (21 %) blijven een probleem. Anderzijds verbetert de kwaliteit van de gegevens wanneer die worden doorgestuurd (14 %). De vermeldingen die verplicht op de facturen moeten worden opgenomen (0,2 %), stellen duidelijk minder problemen.

De andere gecontroleerde wettelijke bepalingen over de inschrijving in de KBO (10 %) en de correcte prijsaanduiding (14 %) worden door diezelfde ondernemingen in mindere mate overtreden. De overtredingen op de wettelijke verplichtingen over de transparantie van de websites (40 %) liggen daarentegen duidelijk te hoog. In 1 op de 3 gevallen ontbreekt het ondernemingsnummer.

De methode van de afbakening van de doelgroep, voornamelijk gericht op de "weerbarstige" professionals, verklaart grotendeels dat zeer hoge percentage inbreuken. Die vaststelling blijft evenwel onthutsend, omdat het een regelgeving betreft die al meer dan 10 jaar van kracht is en er al verscheidene jaren een jaarlijks terugkerend onderzoek over plaatsvindt.

7.2.3. Zonnecentra

Er werden 2 groepen gecontroleerd.

De in groep 1 gecontroleerde zonnecentra hadden doorgaans meer dan twee zonnebanken en de uitbating van het zonnecentrum maakte de hoofdactiviteit van de firma uit. Die werden gecontroleerd op alle verplichtingen, alsook op de stralingsintensiteit van de zonnebanken.

De in groep 2 gecontroleerde ondernemingen baatten een zonnecentrum slechts als bijkomstige activiteit uit (minder dan twee zonnebanken). Die werden gecontroleerd op alle verplichtingen, maar zonder meting van de uv-straling.

Resultaten van het onderzoek

Tijdens de campagne werden er in totaal 401 zonnecentra gecontroleerd. Bij 145 ondernemingen werd vastgesteld dat zij de activiteit van zonnecentrum hadden stopgezet. Bijgevolg werden er 256 ondernemingen in de verdere analyse in aanmerking genomen.

De 256 gecontroleerde zonnecentra kunnen als volgt worden ingedeeld:

- 82 zonnecentra;
- 130 schoonheidsinstituten;
- 19 kappers;

- 11 fitnesscentra;
- 14 andere.

In 2018 werden naast de voorwaarden gesteld in het koninklijk besluit van 20 juni 2002 houdende voorwaarden betreffende de exploitatie van zonnecentra, ook de artikelen 2 en 4 tot en met 6 van het koninklijk besluit van 24 september 2017 tot bepaling van de voorwaarden voor de uitbating van zonnecentra (hierna KB 2017) gecontroleerd.

Tijdens de controles werd vastgesteld dat er 23 zonnecentra conform werden uitgebaat.

In groep 1 werden 6 van de gecontroleerde centra conform uitgebaat en in groep 2 waren dat 17 centra. Met andere woorden, in totaal werd 9 % van de gecontroleerde centra conform uitgebaat.

Personen jonger dan 18 jaar en/of personen met een huidtype I kregen in 11,3 % gecontroleerde centra toegang tot de zonnebank. Voor conformiteit van de stralingsintensiteit van de zonnebanken was 28,3 % van de gecontroleerde zonnecentra niet conform. In 2017 was dat nog 53,6 %. Eveneens daalt het aantal zonnebanken waarvan de maximale stralingsintensiteit hoger is dan 0,3 W/m² van 25 % in 2017 naar 11,1 % in 2018.

De belangrijkste inbreuken waren:

- het niet-aanpassen van de intensiteit en de gebruiksduur van de zonnebank aan het huidtype van de consument;
- het niet-halveren van de gebruiksduur van de eerste zonnebeurt van een sessie;
- het niet-respecteren van de wachttijden;
- het niet-bijhouden van:
 - de resultaten over het onderhoud van de zonnebanken;
 - de bewijstukken;
 - de ontvangstbewijzen (klantenfiches);
 - gebruiksinstructies van de zonnebank;
- het onvolledig invullen van de ontvangstbewijzen;
- het niet-registreren van het zonnecentrum in de KBO onder de Nacebel-code 9604002.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

De belangrijkste inbreuken op het KB 2017 waren:

- het niet-uithangen van het waarschuwbord;
- het niet-uithangen van de gegevens van de onderneming en de onthaalverantwoordelijke(n);
- het onvolledig invullen van de klantenfiches voor klanten die zich hebben ingeschreven na 1 december 2017.

De intensieve controles in deze sector werpen hun vruchten af. De vele informatie-campagnes over de gevaren van uv-stralen beginnen niet alleen de uitbaters van zonnecentra te sensibiliseren, maar ook de consument. Consumenten beseffen stilaan dat zij niet zorgeloos en onbeperkt kunnen zonnen zonder op lange termijn hiervan de gevolgen te dragen. Meer en meer beginnen de consumenten hun voorzorgen te nemen alvorens zich bloot te stellen aan de kunstmatige of natuurlijke zon.

7.2.4. Precursoren voor explosieven

Het verbod op de terbeschikkingstelling van precursoren voor explosieven voor het grote publiek werd in 91,3 % van de gevallen in acht genomen. Tussen maart en november 2018 heeft de Economische Inspectie van de FOD Economie 300 winkels, actief in diverse sectoren, aan een grondige controle onderworpen.

Doelstelling van de campagne

Precursoren zijn grondstoffen die, naast andere legitieme toepassingen, kunnen dienen om explosieven te vervaardigen (bv.: salpeterzuur, kaliumchloraat, enz.). De doelstelling van de campagne was controle uit te oefenen op de invoering van de nieuwe regelgeving en bij de desbetreffende handelaars een sensibiliseringscampagne te voeren rond de problematiek.

Resultaten van het onderzoek

Op 300 bezochte ondernemingen kwamen er 26 overtredingen aan het licht (8,7 % van de controles). In bepaalde gevallen had de onderneming in overtreding, na verificatie, de mogelijkheid om haar situatie te regulariseren. Uiteindelijk was 99,6 % van de ondernemingen in orde. Er werd slechts 1 pv opgemaakt en naar het parket gestuurd.

De sectoren van doe-het-zelfzaken, drogisterijen, onderhoud van zwembaden en apotheken behoorden tot de belangrijkste doelgroepen bij het onderzoek. Er werden precursoren voor explosieven aangetroffen in 254 zaken (84,7 % van alle uitgevoerde controles). De overgrote meerderheid van die ondernemingen verkoopt echter alleen precursoren die ter beschikking mogen worden gesteld.

Sensibiliseringsbeleid

Het onderzoek heeft evenwel aangetoond dat de wetgeving op de verkoop van precursoren voor explosieven nog te weinig bekend is bij de betrokken handelaars, ook als ze niet in overtreding waren. Meer bepaald blijven de verplichting om verdachte transacties te melden en het meldpunt van de politie te weinig bekend.

De gecontroleerde handelaars kregen een brochure overhandigd die werd uitgewerkt door de FOD Economie in samenwerking met de Federale Gerechtelijke Politie en het Verbond van Belgische Ondernemingen (VBO).

7.2.5. Dringende hersteldiensten

In 2018 voerde de Economische Inspectie een algemeen onderzoek naar de naleving van de wettelijke verplichtingen van slotenmakers en loodgieters die dringende hersteldiensten leveren. 203 ondernemingen werden gecontroleerd en bij 76 % werden een of meerdere inbreuken vastgesteld. 73 % verstrekke onvoldoende precontractuele informatie aan consumenten. Alle ondernemingen stelden zich tijdig in regel met betrekking tot die verplichting.

Doelstelling van de campagne

Ingevolge het hoge aantal meldingen over dringende hersteldiensten geleverd door slotenmakers en loodgieters dat de Economische Inspectie via haar Meldpunt ontving in 2017, werd beslist om een algemeen onderzoek te organiseren in die sectoren.

In het kader van dat algemene onderzoek werd onder andere gecontroleerd of ondernemingen consumenten voldoende informeren voorafgaandelijk aan de uitvoering van de werken (de zogenaamde precontractuele informatieplicht van de onderneming ingevolge waarvan de onderneming de consument moet informeren over de prijs, haar contactgegevens en andere belangrijke elementen van de overeenkomst), of misleidende vermeldingen teruggevonden konden worden op de websites van de ondernemingen en of er geen abnormale winst werd verwezenlijkt.

Resultaten van het onderzoek

In totaal werden 203 ondernemingen gecontroleerd, waarop er 155 waarschuwingen en 6 processen-verbaal werden opgesteld.

Het grootste aantal inbreuken (73 %) werd vastgesteld voor de precontractuele informatieverplichting van de onderneming. Amper 2,5 % van de gecontroleerde ondernemingen hanteerde misleidende vermeldingen op hun website. Bij geen enkele van de gecontroleerde ondernemingen werd vastgesteld dat er abnormale winst gegeneerd werd.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Alle ondernemingen waarbij een inbreuk op de precontractuele informatieplicht werd vastgesteld en die een waarschuwing hebben ontvangen, hebben zich binnen de gestelde termijn in regel gesteld en verstreken sinds de controle dus de vereiste informatie. De vastgestelde inbreuken waren dus eerder te wijten aan een gebrek aan kennis van de betreffende wetgeving.

7.2.6. Pop-upstores

Tussen juni 2018 en februari 2019 heeft de Economische Inspectie een grondige controle uitgevoerd bij 110 pop-upstores die actief waren in zeer uiteenlopende sectoren, zoals de horeca, schoenenverkoop, textiel, decoratie, diensten (diverse herstellingen, zoals smartphoneschermen), vrijetijdsbesteding, elektrische huishoudapparaten en/of tv-hifi-video-multimedia, enz.

Doelstelling van de campagne

Pop-upstores zijn zeer tijdelijke winkels, die voor een korte periode (meestal 3 tot 6 maanden) geopend zijn. Het fenomeen is in heel wat landen populair. In België openen dagelijks drie handelszaken van dat type. Diversiteit van het commerciële aanbod, benutten van leegstaande handelsruimtes, jobcreatie ... de voordelen zijn legio. De mobiliteit en de vrijheid van de pop-upstores bieden de bedrijven de kans om hun klanten zo goed mogelijk te bereiken via korte huur en door zich te verplaatsen samen met de grote evenementen en toeristische golven.

Het kan gaan om kleinhandelaars die voorraden slijten van goederen die elders werden opgekocht, webhandelaars die hun klanten persoonlijk willen ontmoeten, start-ups die hun rentabiliteit willen nagaan, jonge ambachtslui die zich langs die weg lanceren, hun producten voorstellen en proberen een publiek te vinden tegen een lagere kostprijs, of luxemerken om een nieuwigheid te onthullen of om gericht klanten te ontmoeten.

Het doel van het algemene onderzoek was te controleren op de correcte toepassing van de algemene regels voor:

- de inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen;
- de transparantie op de website en/of de Facebookpagina van de ondernemingen;
- de prijsaanduiding van goederen en van homogene diensten;
- misleidende handelspraktijken op het vlak van prijsaanduiding en aankondigingen van prijsverminderingen;
- de wekelijkse sluitingsdag en de openingsuren;
- uitverkopen en solden.

Resultaten van het onderzoek

Hoewel zowat de helft van de gecontroleerde pop-upstores in overtreding was, moet dat zeer hoge percentage (52,7 %) worden genuanceerd, aangezien voor het merendeel van de inbreuken slechts een waarschuwing werd gegeven (er werden 58 processen-verbaal van waarschuwing opgesteld), wat betekent dat het om geringe inbreuken ging.

De wettelijke bepalingen over de inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen (40,9 % inbreuken) en de verplichte informatie die moet worden vermeld op een website en/of een Facebookpagina (46,1 % inbreuken op de 76 ondernemingen met een website en/of een Facebookpagina) geven de meeste problemen.

Inbreuken in verband met oneerlijke en misleidende handelspraktijken zijn vrij zeldzaam gebleken. Hetzelfde geldt voor de controles op de solden. Tot slot werd geen enkele inbreuk vastgesteld op de regelgeving over uitverkopen en het regime van de “wekelijks sluitingsdag en de openingsuren”.

Tot slot moesten 4 pro justitia’s worden opgesteld ter bestraffing van de zwaarste inbreuken.

7.2.7. Kruispuntbank van Ondernemingen en frauduleuze ondernemingen

Van 18 juni 2018 tot 31 januari 2019 heeft de Economische Inspectie een algemeen onderzoek ingesteld over de inschrijving in de Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO) conform de bepalingen van boek III van het Wetboek van economisch recht en van de wet van 6 juli 1976, met als doel frauduleuze ondernemingen op te sporen.

Doelstelling van de campagne

De Kruispuntbank van Ondernemingen is een databank van de FOD Economie die alle basisgegevens van de ondernemingen en van hun vestigingseenheden bevat. De kwaliteit van de in de KBO geregistreerde gegevens is een fundamenteel element om de transparantie van rechtspersonen te waarborgen.

Onze vorige controles hebben een aanzienlijk aantal niet-conforme inschrijvingen in de KBO aan het licht gebracht.

Een niet-conforme inschrijving kan het resultaat zijn van een vergetelheid van de onderneming, maar ook van de intentie om te ontsnappen aan de controlediensten voor frauduleuze doeleinden. Die ondernemingen kunnen verschillende soorten fraude plegen (fiscale fraude, sociale fraude, oplichting, btw-carrousel, witwassen van kapitaal, frauduleus faillissement, ...). Ze hebben een relatief korte levensduur (6 maanden tot 1 jaar) vooraleer ze worden betrapt door een controledienst. De eigenaars ontdoen zich er dan van door hun aandelen over te dragen aan stromannen, die vaak geregistreerd zijn op fictieve adressen.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Het algemene onderzoek richtte zich zowel op ondernemingen die voor frauduleuze doeleinden zijn opgericht, als op "slapende" ondernemingen die voor latere frauduleuze doeleinden in stand worden gehouden. Het was de bedoeling ze op te sporen en te stoppen, en tegelijkertijd toe te zien op de inregelstelling van de ondernemingen waarvan de handelsactiviteiten niet in twijfel worden getrokken.

Resultaten van het onderzoek

Van de 515 gecontroleerde ondernemingen werd bijna 30 % van de inschrijvingen in de KBO opgevolgd door de Economische Inspectie, omdat die inschrijvingen niet-conform boek III van het WER waren. De vaakst vastgestelde inbreuken betreffen de adressen van de maatschappelijke zetels en van de vestigingseenheden.

Dat relatief hoge aantal inbreuken moet echter worden genuanceerd, omdat de vastgestelde inbreuken in het merendeel van de gevallen van geringe betekenis waren en er daarvoor enkel een waarschuwing hoefde te worden gegeven. 3,5 % van de controles resulteerde in pro justitia's ter bestraffing van de zwaarste inbreuken (vervalsing en gebruik van vervalste stukken, oplichting, stromannen, ...).

Dankzij het onderzoek konden evenwel 4 netwerken worden blootgelegd die gebruikmaken van valse adressen en/of stromannen voor frauduleuze doeleinden.

8. Consumentenbescherming

De consument moet informatie krijgen over de prijzen, de hoeveelheden, de samenstelling en de eigenschappen van talloze producten die op de markt worden aangeboden. Concreet betekent dit dat producten voorzien moeten zijn van informatieve etiketten en dat elke vorm van misleidende, oneerlijke of denigrerende reclame geweerd moet worden. Verder is het verboden om onrechtmatige bedingen op te nemen in een tussen twee partijen afgesloten contract, want ze leiden tot een onevenwichtige verhouding tussen rechten en verplichtingen van de partijen.

Behoudens enkele uitzonderingen is verkoop met verlies verboden. Afdwongen aankoop is steeds verboden. Bijzondere verkoopwijzen zijn streng gereguleerd: openbare verkoop, opruiming, uitverkoop, verkoop op afstand, verkoop ten huize van de consument. De Economische Inspectie treedt op als toezichthoudende instantie voor reglementeringen die de consument beschermen.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Tabel 5. Controles per thema (boek VI van WER)

Thema	Controles	Pvw's	Pv's
Aanduiding van prijs en/of hoeveelheid	7.282	1.893	982
Onerlijke, misleidende en agressieve handelspraktijken	2.819	233	329
Promoties, uitverkoop, solden	1.000	42	21
Benaming en etikettering	616	233	68
Car-pass / kilometerfraude	504	210	177
Overeenkomst op afstand, verkoop buiten de onderneming	491	234	53
Vrije beroepen	193	103	11
Garantie	192	85	22
Onrechtmatig beding	154	90	16
Betalingskosten	221	1	3
Ongewenste communicatie	106	3	11
Afgedwongen aankoop	83	0	8
Geen of laattijdige levering	68	2	7
Verkoopdocumenten	50	6	7
Goed zichtbare meetinstrumenten (vb. weegschalen)	43	2	1
Piramideverkoop	34	0	6
Onvoldoende stock	25	1	2
Verkoop met verlies	11	4	1
Vergelijkende reclame	5	0	1
Gedragscode autosector	1	0	0
Afronding van het te betalen bedrag	1	0	0
Totaal	13.899	3.142	1.726

Bron: FOD Economie.

8.1. De reissector

Europa heeft in 2015 een richtlijn aangenomen over de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten. Die nieuwe richtlijn houdt rekening met de ontwikkelingen in de reissector (bv. onlineboekingen) en wil de consumenten in heel Europa dezelfde bescherming bieden. Die richtlijn werd in Belgisch recht om-

gezet door de wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten. Die wet bepaalt de rechten en de plichten van de reiziger, de organisator, de doorverkoper en de professionele verkoper die een gekoppeld reisarrangement aanbiedt.

Die wet is van toepassing op alle overeenkomsten gesloten op of na 1 juli 2018. Contracten gesloten vóór 1 juli 2018 blijven onderworpen aan de wet van 16 februari 1994 tot regeling van het contract tot reisorganisatie en reisbemiddeling.

De bepalingen van de nieuwe wet hebben betrekking op twee groepen van activiteiten: de verkoop van pakketreizen en de verkoop van gekoppelde reisarrangementen, voornamelijk online.

Bij pakketreizen worden minstens twee soorten reisdiensten gecombineerd. Bijvoorbeeld een vliegtuigticket met een hotelovernachting, een treinticket met de huur van een wagen of een hotelovernachting met een “andere toeristische dienst”. Om van een pakketreis te kunnen spreken, worden de reisdiensten door één professionele verkoper gecombineerd, voordat er één overeenkomst voor alle diensten wordt afgesloten. Dat kan online gebeuren of in een fysiek verkooppunt.

De Economische Inspectie beschermt de consument door erop toe te zien dat de reisorganisatoren en doorverkopers bij de verkoop van een pakketreis volgende verplichtingen nakomen:

- de precontractuele informatie (via het standaardinformatieformulier) en de inhoud van de overeenkomst;
- de mogelijkheid tot overdracht, de (prijs)wijziging van de overeenkomst;
- de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de overeenkomst en boekingsfouten;
- de bescherming bij insolventie.

Er is sprake van een gekoppeld reisarrangement wanneer de reiziger bij één verkooppunt op hetzelfde moment twee verschillende reisdiensten apart selecteert en apart betaalt; of dat de reiziger tijdens de boeking van een reisdienst of binnen 24 uur erna, op gerichte wijze naar de aankoop van een andere reisdienst wordt geleid.

De Economische Inspectie controleert de professionele verkoper die een gekoppeld reisarrangement aanbiedt, of hij voorziet in een bescherming tegen zijn insolventie voor de bedragen die hij van de reiziger ontvangt en of hij de reiziger voor de sluiting van een overeenkomst via een standaardinformatieformulier erop wijst dat het niet gaat om een pakketreis en de reiziger bijgevolg niet over dezelfde rechten beschikt. Bij

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

de verkoop van een reisdienst afzonderlijk, door een organisator of een doorverkoper, is de reiziger eveneens beschermd tegen insolventie en moet hij voor het sluiten van de overeenkomst bepaalde informatie krijgen.

In overleg met de reissector werden ook 2 guidelines opgesteld supra 3.

In 2018 heeft de Economische Inspectie 169 meldingen en 118 controles in verband met de reissector behandeld.

Er werden 2 processen-verbaal van waarschuwing en 13 processen-verbaal opgesteld.

8.2. De minnelijke invordering van schulden

Wanneer de consument er niet in slaagt zijn schuld op gewone wijze te betalen, dan kan de schuldeiser een beroep doen op een incassobureau, een gerechtsdeurwaarder of advocaat. Zij moeten de consument (schuldenaar) ertoe aanzetten zijn onbetaalde schuld te vereffenen. Heel vaak sturen zij daartoe een ingebrekestelling, nemen zij telefonisch contact op of brengen zij de schuldenaar een bezoek aan huis. Het is de bedoeling een compromis te vinden of een afbetalingsplan op te stellen, zodat de schuldenaar zijn schuld betaalt en de schuldeiser geen vordering moet instellen voor de bevoegde rechtbank.

Die instanties kunnen echter niet zomaar tot de inning van een schuld overgaan. Zij moeten daarbij een aantal regels respecteren. Die regels zijn vervat in de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument (BS van 29.01.2003).

Verder verbiedt de wet het incassobureau om bijkomende kosten aan te rekenen aan de consument. Het incassobureau mag enkel de kosten in rekening brengen die in de algemene verkoopvoorwaarden van de schuldeiser zijn vermeld. Het incassobureau mag de consument ook niet belagen (blijven lastigvallen) wanneer die zijn schuld uitdrukkelijk en gemotiveerd heeft betwist.

In 2018 heeft de Economische Inspectie 1.342 meldingen ontvangen over de minnelijke invordering van schulden. 849 meldingen hadden betrekking op frauduleuze incassobureaus, bij 493 meldingen was er geen sprake van fraude.

Bijgevolg werden er 120 controles ingesteld. Hierbij werden 4 processen-verbaal van waarschuwing en 6 processen-verbaal tegen incassobureaus opgesteld.

8.3. Huwelijksbemiddeling

Om mensen te ontmoeten, doen sommigen een beroep op huwelijksbureaus. Maar die huwelijksbureaus houden er soms twijfelachtige, zelfs misleidende praktijken op na. Daarom is er sinds 1993 een wet die de huwelijksbemiddelingsactiviteiten controleert en reglementeert (wet van 9 maart 1993).

Die wet regelt in grote lijnen de reclamevoering en de relaties tussen huwelijksbureaus en consumenten, als volgt:

- verplichting een schriftelijke overeenkomst in twee exemplaren op te stellen die het profiel van de gezochte persoon beschrijft;
- mogelijkheid de overeenkomst te annuleren binnen 7 dagen na de ondertekening ervan;
- mogelijkheid tot voortijdige beëindiging van de overeenkomst;
- betaling gespreid over de hele duur van de overeenkomst.

Of men nu een natuurlijke persoon of een rechtspersoon is, om aan huwelijksbemiddeling te doen moet men voor die activiteit ingeschreven zijn bij de KBO.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Bovendien beschikt de sector sinds 1 februari 2006 over een standaardcontract dat door alle huwelijksbureaus gebruikt moet worden (KB van 18 november 2005). Dat moet duidelijk het profiel van de klant en dat van de gezochte partner vermelden, als ook het minimumaantal door het bureau te regelen ontmoetingen. Verder moeten de duur, de totale prijs en de opzeggingsmogelijkheden vermeld worden.

In 2018 heeft de Economische Inspectie 13 meldingen tegen huwelijksbureaus behandeld en werd er 1 proces-verbaal opgesteld.

8.4. De financiële sector

In 2018 werden in totaal 577 onderzoeken gevoerd in het kader van het toezicht op de financiële sector. Die onderzoeken gebeurden in het kader van een of meer deelaspecten van de wetgeving waarvoor de Economische Inspectie bevoegd is. 443 onderzoeken gebeurden specifiek in het kader van kredietverlening. 51 onderzoeken werden georganiseerd in het kader van betalingsdiensten en in de resterende 83 onderzoeken werden eveneens een aantal aspecten van consumentenbescherming, in navolging van boek VI, geanalyseerd en nagekeken.

37,6 % van alle onderzoeken gebeurden bij kredietbemiddelaars. Het aandeel aan onderzoeken bij bemiddelaars in consumentenkrediet bedroeg 22,5 %, dat bij de bemiddelaars in hypothecair krediet bedroeg 15,1 %. Dat het aandeel van de hypothecaire kredietbemiddelaars in het totale aantal onderzoeken lager ligt dan in 2017 is te verklaren doordat het overgrote deel van de onderzoeken die gepland waren in het algemene onderzoek hypothecair krediet – dat in het laatste trimester van 2017 werd opgestart – ook effectief reeds in 2017 werd uitgevoerd.

In het totaal werd 21,15 % van de onderzoeken uitgevoerd bij kredietgevers: 6,6 % van de onderzoeken in krediet werd verricht bij bankinstellingen en 14,55 % van de onderzoeken bij overige kredietgevers. Meer dan 6 % van de vaststellingen gebeurde naar aanleiding van klachten tegen verzekeringstussenpersonen, verzekeringsmaatschappijen, incassokantoren, verkopers van beleggings- en investeringsproducten, ...

Een kwart van de ingestelde onderzoeken in de kredietsector behandelde de totstandkoming van de kredietovereenkomsten, het kredietwaardigheidsonderzoek en de terugbetaling en invorderingspraktijken van de lopende kredieten. In 10 % van de onderzoeken werd eveneens een aspect van boek VI met betrekking tot consumentenbescherming onderzocht. Meestal ging het om bepalingen over oneerlijke, misleidende of agressieve handelspraktijken, afdgedwongen aankoop, informatie m.b.t. contracten op afstand, ongewenste communicaties of onduidelijke prijs- of tariefaanduidingen.

In 2018 werden ook onderzoeken gevoerd naar Belgische, niet-vergunde kredietgevers en kredietbemiddelaars. Die vertegenwoordigden bijna 4 % van alle onderzoeken. De

modus operandi van de voorgaande jaren werden bevestigd. De onderzoeken bevestigen nog steeds dat het niet zozeer om kredietverstrekking an sich gaat, maar om praktijken van oplichting. De slachtoffers worden via verschillende manieren gecontacteerd. Uit de klachten van de consumenten blijkt dat zij dikwijls benaderd worden nadat zij via een verkoop- of zoekertjessite een goed te koop hebben aangeboden of gezocht. Ook via sociale media worden potentiële doelwitten benaderd. Facebookberichten richten zich soms tot mensen in financiële problemen. Daar waar eerder de consumenten werden verzocht om een geldbedrag te betalen via bijvoorbeeld Western Union, Moneygram of Worldpay vooraleer “zogezegd” het kredietbedrag kon worden vrijgegeven, stelden we in 2018 vooral vast dat in al de onderzoeken die werden opgestart er een link was naar een betaling van dossier-, verzekerings- of administratieve kosten op een Belgische bankrekening. De houders van de bankrekeningen werden geïdentificeerd en de dossiers werden aan de bevoegde parketten toegestuurd. In 2018 werden 5 processen-verbaal opgesteld voor dergelijke feiten met een Belgische link.

Meer dan 31 % van het totale aantal onderzoeken betrof of had een link met betalingsdiensten. Bijna 9 % van de onderzoeken gebeurde specifiek bij betalingsdienst-aanbieders en ruim 23 % bij handelaars-begunstigden van betalingstransacties. Die dossiers werden vooral opgestart na de ontvangst van meldingen van consumenten die nog kosten moesten betalen na 9 augustus 2018. Vanaf die datum werd het verboden voor handelaars om nog kosten te vragen aan de consument die met zijn bank- of kredietkaart betaalde.

De Economische Inspectie opteerde ervoor om de betrokken handelaars tegen wie een melding werd gemaakt omdat zij nog extra kosten aanrekenden voor een elektronische betaling, via een informatieve mailing in te lichten.

Eind 2018 werden de [“Guidelines over de kredietwaardigheidsbeoordeling van de consument, in het kader van de toekenning van een consumentenkrediet”](#) gepubliceerd. Die guidelines zijn een algemeen referentiekader dat good practices beschrijft voor de kredietsector die de terugbetalingscapaciteit van de potentiële kredietnemers moet onderzoeken. Als een gevolg hiervan werden een aantal diepgaande onderzoeken bij een selectie van kredietgevers opgestart.

In meer dan 54 % van de onderzoeken in consumentenkrediet met betrekking tot de naleving van de wettelijke bepalingen voor reclame werden die voorschriften nageleefd. Dat betekent toch ook dat nog steeds bijna 46 % van de kredietreclames niet conform de wettelijke voorschriften is. Het overgrote deel van de vastgestelde inbreuken betrof reclame voor consumentenkrediet (bijna 75 %); 4 % betrof reclame voor hypothecair krediet en 21 % betrof inbreuken tegen de boeken III en VI, zijnde het ontbreken van de verplichte wettelijke vermeldingen en misleidende of oneerlijke marktpraktijken. Het overgrote deel van de inbreuken tegen reclame voor consumentenkrediet betreft de elementen van het representatief voorbeeld.

9. Voor een eerlijke en loyale concurrentie

41

Ondernemingen zijn de motoren van de economie. Hun activiteiten vragen een wet-
telijk kader dat garant staat voor eerlijke concurrentie en voldoende zekerheid biedt
over vakbekwaamheid.

9.1. Sluikwerk

Om sluikwerk aan te tonen, kijkt de Economische Inspectie naar een aantal factoren:

- de omvang en de frequentie van het geleverde werk;
- het ontbreken van enig ondergeschikt verband (wat sluikwerk onderscheidt van zwartwerk);
- het ontbreken van een inschrijving in de KBO.

In 2018 ontving de Economische Inspectie 423 meldingen over sluikwerk. Ze voerde
898 onderzoeken uit, waarbij 139 processen-verbaal werden opgesteld.

9.2. Dienstverlenende intellectuele beroepen

Het voeren van een beroepstitel en de uitoefening van bepaalde intellectuele beroepen
(vb. boekhouders-fiscalisten, vastgoedmakelaars, landmeters-experten) zijn geregle-
menteerd. Wie die beroepen wil uitvoeren, moet ingeschreven zijn bij het desbetref-
fende beroepsinstituut. De Economische Inspectie ontving 35 meldingen tegen intel-
lectuele beroepen en voerde 49 controles uit. Dat leidde tot 2 processen-verbaal van
waarschuwing en 10 processen-verbaal.

9.3. Wekelijkse rustdag, openings- en sluitingsuren

Op een aantal uitzonderingen na legt de wet een wekelijkse rustdag en een beperking van de openingsuren op aan kleinhandelszaken, nachtwinkels en privé bureaus voor telecommunicatie. De wet geldt niet voor diensten.

De Economische Inspectie ontving 148 meldingen en voerde 547 controles uit op wekelijkse rustdag en openings- en sluitingsuren. Dat leidde tot 57 waarschuwingen en 198 processen-verbaal.

10. Kwaliteit en veiligheid van de producten

43

10.1. Controle van EU-marktordeningen en voedingsmiddelen

10.1.1. Beschermd geografische aanduidingen, oorsprongsbenamingen en gegarandeerde traditionele specialiteiten van landbouwproducten en levensmiddelen

De Europese Unie heeft een systeem tot valorisatie en bescherming van agrovoeiding opgesteld om de diversifiëring van de landbouwproductie te bevorderen, de productbenamingen te beschermen tegen onrechtmatige inbezitneming en namaak en de consumenten te informeren over de specifieke kenmerken van producten. De Economische Inspectie ziet toe op de naleving van dat systeem.

Een beschermde oorsprongsbenaming is de benaming van een product waarvan de productie, de verwerking en de bereiding in een bepaald geografisch gebied moeten geschieden, met erkend en vastgesteld vakmanschap. In het geval van een beschermde geografische aanduiding moet de band met het geografische gebied blijven bestaan in minstens 1 van de stadia van productie, verwerking of bereiding. De vermelding “gegarandeerde traditionele specialiteit” verwijst niet naar een geografische oorsprong, maar heeft tot doel de nadruk te leggen op de traditionele samenstelling van het product of op de traditionele productiewijze hiervan.

Tabel 7. Controle op geografische aanduidingen

In eenheden.

Gecontroleerde producten	Controles	Pvw	Pv
Brussels grondwitloof	66		
Gentse azalea	47		
Geraardsbergse mattentaart	32	1	
Poperingse hopscheuten	9		
Liers vlaaike	6		
Vlaamse laurier	10		
Potjesvlees uit de Westhoek	9		
Vlaams-Brabantse tafeldruif	35		
Kriek, geuze en traditionele fruitbieren	11		
Buitenlandse producten	39	14	

Bron: FOD Economie.

10.1.2. Controles op de economische reglementering van de voedingssector

De productie en de commercialisering van voedingsmiddelen zijn onderworpen aan duidelijke economische regels. De Economische Inspectie ziet toe op de naleving van die regels. Met het oog op een efficiënte taakverdeling werd in 2007 een samenwerkingsprotocol afgesloten met het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (FAVV).

De Economische Inspectie ziet erop toe dat:

- de consument de door de wet voorgeschreven productinformatie krijgt;
- die minstens is opgesteld in de taal van de gebruiker, en
- die informatie en de gevoerde publiciteit correct zijn.

In het bijzonder werd in de loop van 2018 een onderzoek gevoerd naar producten die als “ambachtelijk” worden voorgesteld. Het doel was het werkelijk “ambachtelijke” karakter van die producten te controleren en de economische actoren er indien nodig over te bevragen, en dat voornamelijk in het licht van guidelines² die eind 2017 door de FOD Economie werden gepubliceerd. Daarbij werden een honderdtal producten geanalyseerd en indien nodig werden maatregelen genomen indien die benaming misleidend zou kunnen lijken.

² [Guidelines over het gebruik van de terminologie “artisaanaal”, “ambachtelijk” en afgeleiden ervan in productbenamingen.](#)

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Tabel 8. Controles op de economische reglementering van de voedingssector

In eenheden.

Controles	Controles	Vaststellingen			
		Monsters	Pvw	Pvv	Pv
Honing	15			4	6
Vissoorten	3	3			1
Etikettering rundsvlees jonger dan 1 jaar	91		1		
Watergehalte in pluimvee	50	50	12		
Informatieverstrekking aan de consument over vis	82		2		2
Verplichte vermeldingen bij de handel in verse groenten en fruit (land van oorsprong, variëteit, klasse)	116	1	67	4	9
Etikettering voedingsmiddelen inclusief misleidende publiciteit	231		19	1	15
waarvan: oorsprong vlees	154		13		
Beweringen over het ambachtelijk karakter van voedingswaren	101		3		1
Samenstelling van vleesproducten – gerechten met lam/rund	18	18	4		1
Boter – wettelijke samenstelling	20	20			
Bottelen van wijn en gedistilleerde drank	158	18			1
Productie van Belgische wijn	324	116			2
Productie van jenever met erkende oorsprongsbenaming	28				
Authenticiteit en benaming olijfolie	62	24	34		2
Totaal voeding	1.589	250	169	9	40

Bron: FOD Economie.

10.2. De fysieke veiligheid van de consument

In 2018 vonden er naast de controles in het kader van de Rapex-meldingen 741 onderzoeken plaats. Er werden 279 producten gecontroleerd waarvan 109 monsters wer-

den genomen. Die monsters werden voor verdere analyse bezorgd aan de Algemene Directie Kwaliteit en Veiligheid van de FOD Economie.

De Economische Inspectie neemt deel aan het Rapex-systeem. Het Rapex-systeem is een Europees netwerk voor snelle uitwisseling van informatie tussen de Europese lidstaten over gevaarlijke producten, met uitzondering van voedingsmiddelen, farmaceutische en medische hulpmiddelen. Dankzij die informatie tussen de lidstaten kunnen gevaarlijke producten nationaal worden opgespoord alvorens zich een ongeval voordoet op Belgisch grondgebied.

Om de beschikbare middelen zo efficiënt mogelijk in te zetten, wordt voor elke melding ingeschat hoe groot de kans is dat het product op de Belgische markt aanwezig is. Dat gebeurt aan de hand van de informatie van de melding zelf (gegevens producent, foto's, ...) en door bijkomend onderzoek (via het internet). Op basis van die inschatting werden er 131 meldingen onderzocht; 71 producten of verdelers van die producten werden teruggevonden op de Belgische markt. In het totaal vonden er 147 onderzoeken plaats.

In 2018 werden er in het totaal 43.101 stuks vernietigd, 187.593 stuks werden teruggestuurd naar de leverancier en 1.623 stuks werden geconformeerd.

Er werden 218 processen-verbaal van waarschuwing en 227 processen-verbaal met voorstel van een transactie opgesteld. Er werden 2 processen-verbaal naar het betrokken parket gestuurd.

10.3. Sectorale onderzoeken

10.3.1. Onderzoeken in de sector van de zonnecentra

De Economische Inspectie houdt een scherp toezicht op de zonnecentra. In 2018 werd een algemeen onderzoek in die sector verricht bij 256 ondernemingen (zie supra 7.2.3.).

Sinds 1 januari 2019 is het koninklijk besluit van 24 september 2017 tot bepaling van de voorwaarden voor de uitbating van zonnecentra volledig in werking getreden. Dat koninklijk besluit draagt in belangrijke mate bij tot een betere naleving van de maatregelen die de consument moeten beschermen. Doordat elk zonnecentrum uitgerust wordt met een automatisch besturingssysteem worden de wachttijden, de halvering van de eerste blootstelling en de intensiteit en blootstellingsduur van elke beurt elektronisch geregistreerd en kan een zonnepanel enkel gestart worden indien die voorwaarden worden nageleefd.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

10.3.2. Door Prosafe³ georganiseerde campagnes

Babydragers en -bedjes

Aan dit onderzoek namen 10 lidstaten deel.

Het doel van die actie was enerzijds gevaarlijke producten die op de markt aanwezig waren op te sporen en anderzijds te controleren of de babydragers en -bedjes op de Belgische markt voldoen aan de vereisten van boek IX van het Wetboek van economisch recht.

De Economische Inspectie heeft in dat kader 17 onderzoeken gedaan en 12 stalen genomen voor verder onderzoek door de Algemene Directie Kwaliteit en Veiligheid van de FOD Economie. Er werden reeds 6 resultaten van onderzoek ontvangen. Hieruit is gebleken dat:

- 2 draagzakken conform waren;
- 1 babybed conform was;
- 1 babydrager uit de handel moest worden genomen. Die werd teruggeroepen tot bij de distributeurs;
- 2 babydragers teruggeroepen moesten worden tot bij de consument (recall).

De dossiers worden in 2019 verder opgevolgd.

Een [verslag](#) is terug te vinden op onze website.

Elektrisch speelgoed

Aan die campagne namen 15 lidstaten deel.

Het doel is na te gaan of bepaalde categorieën van op de markt aangeboden elektrische speelgoedartikelen voldoende veilig zijn, en dus voldoen aan de veiligheidsvereisten van het KB van 19.01.2011 betreffende de veiligheid van speelgoed.

De controles van die campagne waren gebaseerd op:

- KB van 19.01.2011 betreffende de veiligheid van speelgoed (KBS);
- EN 62115:2005/A12:2015: veiligheid van elektrisch speelgoed (EN 62115:2005+A11:2012/AC:2013 indien het speelgoed niet aan de recentere versie zou voldoen);
- ROHS2 richtlijn / volgens de norm EN 62321:2013 voor lood en cadmium): NIET voor de Belgische stalen

3 Prosafe (Product Safety Forum of Europe) is een professionele non-profitorganisatie voor markttoezichhoudende overheden uit de hele EER (Europese Economische Ruimte). Hun belangrijkste doel is de veiligheid van de producten en diensten op de Europese markt te verbeteren. De campagnes die georganiseerd worden onder leiding van Prosafe worden hoofdzakelijk gefinancierd door de Europese Commissie.

Er vonden tijdens die campagne 22 onderzoeken plaats en van 18 speelgoedartikelen werd een staal genomen. Er werden reeds 16 resultaten ontvangen: 3 speelgoedjes waren conform; 6 vertoonden een laag risico; 6 speelgoedjes vertoonden een middel-hoog risico en 1 elektrisch speelgoed moest uit de handel worden genomen.

In 2019 worden de dossiers verder opgevolgd.

Een [verslag](#) is terug te vinden op onze website.

Klimuitrusting

Aan de campagne namen 10 lidstaten deel. De beoogde producten waren:

- dynamische klimtouwen;
- zitharnassen;
- energie-absorptiesystemen voor gebruik in “via ferrata”;
- karabijnhaken;
- helmen voor bergbeklimmers;

Er werden monsters genomen bij internetwinkels en gespecialiseerde handelaars.

Het doel is na te gaan of bepaalde categorieën van op de markt beschikbare klimmaterialen voldoende veilig zijn, en dus voldoen aan de veiligheidsvereisten van het KB van 31.12.1992 betreffende het op de markt brengen van persoonlijke beschermingsmiddelen of aan de verordening 2016/425/EU betreffende persoonlijke beschermingsmiddelen. Het KB is ingetrokken sinds 21 april 2018, maar fabrikanten mochten nog tot en met 20 april 2019 hun persoonlijke beschermingsmiddelen (PBM) op de markt brengen onder de richtlijn 89/686/EEG.

De controles hebben betrekking op bepaalde technische vereisten en op administratieve vereisten, inclusief de technische documentatie.

Voor die campagne werden er 26 monsters genomen. Momenteel zijn slechts 4 resultaten van analyse gekend. De opvolging van die campagne wordt in 2019 voortgezet.

10.3.3. Nationale campagnes

CO-detectoren

Het doel is na te gaan of op de markt aangeboden CO-detectoren voldoen aan de veiligheidsvereisten van het boek IX van WER.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

De stalen worden onderzocht volgens de geharmoniseerde norm EN 50291-1. Zowel de technische aspecten als de administratieve voorwaarden worden gecontroleerd.

Er werden in het totaal 10 monsters genomen. De resultaten van de analyse zijn nog niet gekend en bijgevolg wordt het onderzoek voortgezet in 2019.

Hoverboards

De nationale campagne hoverboards kwam er na verschillende krantenartikelen over (woning)branden veroorzaakt door (batterijen/laders van) hoverboards. Via de media waarschuwde de brandweer om voorzichtig te zijn bij het opladen van die toestellen. Verschillende Europese landen hadden ook al hoverboards getest. In de VS werden vele honderdduizenden exemplaren teruggeroepen.

Het doel was na te gaan of de hoverboards op de markt voldoende veilig waren, en dus voldeden aan de veiligheidsvereisten van het KB van 12.08.2008 betreffende het op de markt brengen van machines. Dat is de Belgische omzetting van de Europese machinerichtlijn 2006/42/EG.

De controles hebben betrekking op bepaalde technische vereisten en op administratieve vereisten (zoals o.m. markeringen en handleiding).

In het totaal werden er 10 monsters genomen. De resultaten van analyse van die hoverboards zijn nog niet gekend.

Slagroomsputten

De bedoeling van die campagne was na te gaan of op de markt aangeboden slagroomsputten voldeden aan de veiligheidsvereisten van het boek IX van WER en in het bijzonder aan het KB van 11 juli 2016 betreffende het op de markt brengen van drukapparatuur.

Voor de veiligheidsbeoordeling werd verwezen naar de Franse norm NF D 21-901.

De campagne startte in november 2018 en liep tot eind januari 2019. Er werden 14 monsters genomen. De resultaten van de analyse worden in 2019 verwacht.

Zonnewering

Het belangrijkste risico van zonneweringen is dat jonge kinderen voornamelijk onder de 3 jaar, verstrikt kunnen geraken in de bedieningskoorden van de raambekleding. Die koorden kunnen een lus om hun nek vormen. Hierdoor kunnen kinderen eventueel een hersenbeschadiging door zuurstoftekort krijgen en in het ergste geval gewurgd worden.

Tijdens die campagne werd enkel raambekleding zonder aandrijving beoogd. Er werd geen onderscheid gemaakt qua ontwerp of de aard van de gebruikte materialen (hout, aluminium, textiel, ...).

Het doel was na te gaan of de zonneweringen op de Belgische markt voldoen aan boek IX WER en bijgevolg veilig zijn. Voor de beoordeling hiervan werd gebruik gemaakt van de eisen van de Europese norm EN 13120 +A1:2014 – “Binnenzonwering-Prestatie-eisen, inclusief veiligheid”.

De controle van die raambekleding gebeurde ter plaatse aan de hand van een checklist. Tijdens die controles werd nagegaan of het risico van ophanging/verwuring met de gebruikte bedieningskoorden of kettingen voldoende was opgevangen. Eveneens werd nagegaan of de nodige waarschuwingen op de zonnewering en op de verpakking ervan waren aangebracht.

Tijdens die campagne vonden er controles plaats bij 18 ondernemingen. Er werden in totaal 36 stores gecontroleerd en 7 monsters genomen. Een eindverslag over die campagne wordt in 2019 opgesteld.

10.3.4. Controles in het kader van de aardolieproblematiek

De dossiers die verband houden met de kwaliteit van de aardolieproducten kunnen efficiënt worden behandeld dankzij de uitstekende samenwerking van de Economische Inspectie met de Algemene Directie Energie van de FOD Economie en in het bijzonder met Fapetro (het Fonds voor de analyse van aardolieproducten) dat over erg performante tools beschikt om te beantwoorden aan de noden op het vlak van expertise en analyse van de kwaliteit van de producten.

In 2018 stuurde Fapetro 298 dossiers door in verband met resultaten buiten specificatie voor publieke pompen of opslagplaatsen van brandstoffen.

In 2018 werden 212 processen-verbaal van waarschuwing en 47 processen-verbaal betekend aan verdelers en aan uitbaters van verdeelpunten van aardolieproducten, maar ook aan uitbaters van depots van aardolieproducten. In 2018 is vastgesteld dat bepaalde stations meerdere en herhaalde inbreuken lieten optekenen, wat leidde tot een geval waarbij een station voor minstens 6 weken werd verzegeld. Wanneer de uitbater zich manifest niet schikt naar de wet, wordt het dossier overgemaakt aan het parket.

De meest voorkomende kwaliteitsproblemen zijn gasolie-diesel met onvoldoende stabiliteit voor oxidatie (door toevoeging van bepaalde organische additieven), gasolie-diesel met een te laag vlampunt, en ten slotte (maar minder dan in het verleden) te hoge dampspanning voor benzine (winterproducten vermengd met zomerproducten).

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

De klachten en controles betreffen niet enkel het kwalitatieve aspect van de producten. Zo behandelde de Economische Inspectie 2 dossiers over het toepassen van hogere prijzen dan de maximumprijzen die in het kader van de programmaovereenkomst werden vastgelegd. In 3 dossiers werd ook vastgesteld dat de aangeduide prijs niet overeenstemde met de toegepaste prijs.

10.3.5. Controles van etikettering voor niet-voeding

Het gaat om vragen van consumenten die na aankoop van een product in hun taalgebied niet beschikken over een gebruiksaanwijzing in hun taal volgens de regelgeving over de bescherming van de consument. In dat verband werden 5 processen-verbaal opgesteld.

Bovendien onthulden onderzoeken in de textielsector in 2018 een aantal inbreuken zowel voor de etikettering van de reële samenstelling als voor de etikettering op zich. Er werden 30 monsters genomen en 5 processen-verbaal opgesteld op basis van de textielwetgeving. Vooral "low end"-producten met een onduidelijke oorsprong blijken slecht geëtiketteerd of niet-conform.

10.3.6. Controles in het kader van energielevering

De Economische Inspectie voerde een onderzoek uit naar de praktijken van leveranciers van gas en elektriciteit parallel met de klachtenbehandeling die zij uitvoert in samenwerking met andere instanties die voor dergelijke dossiers bevoegd zijn (ombudsman, regulatoren).

Het onderzoek richtte zich op de naleving van de overeenkomst "Consumenten in de geliberaliseerde markt van elektriciteit en gas" met het oog op de herziening van dat sectorale akkoord in 2017. Er is vastgesteld dat de ondertekenaars van die overeenkomst ofwel hun engagementen niet volledig nakwamen ofwel een aantal beginselen van het akkoord verkeerd interpreteerden. Er blijven verschillende punten waarvoor verschillende interpretaties bestaan. Daarom gebruikt de Economische Inspectie overleg en waarschuwingen om de leveranciers in staat te stellen hun internetsites en algemene verkoopsvoorwaarden op punt te stellen. Desondanks bleven er onreglementaire praktijken bestaan waarvoor 9 processen-verbaal werden opgesteld.

Er kwamen onaanvaardbare praktijken aan het licht bij deur-aan-deurverkoop. Dikwijls zijn zwakkere consumenten het slachtoffer (ouderen, mensen die een van de nationale talen niet spreken, mensen met een handicap, ...). Bovendien verloopt zo'n verkoop steeds vaker via tablets en niet langer via papieren contracten, wat andere problemen oplevert voor de informatie die moet worden verstrekt voordat de overeenkomst wordt gesloten.

Een andere oneerlijke praktijk is verkoop op afstand waarbij een contract geactiveerd werd zonder het akkoord van de consument, waarbij eveneens het recht tot herroeping werd ontzegd. Een tiental processen-verbaal zijn hiervoor opgesteld.

De verantwoordelijkheid ligt duidelijk bij de leverancier van zodra hij een procedure heeft ingevoerd die zijn onderaannemers toelaat om contracten te activeren zonder de toestemming van de consument.

Tot slot hebben een aantal kleine leveranciers zich in de loop van het jaar uit de residentiële markt teruggetrokken, wat in sommige gevallen een controle vereiste van de procedures voor de overdracht van consumenten van die leveranciers die de markt wilden verlaten naar een andere leverancier die de energievoorziening overnam.

© turgaygundogdu - Adobe Stock

11. Intellectuele rechten

53

11.1. Toezicht op het collectieve beheer van auteursrechten en naburige rechten

Eenentwintig collectieve-beheersvennootschappen, twee collectieve-beheerorganisaties en drie onafhankelijke beheerentiteiten oefenen hun activiteiten van inningen en/of verdeling van auteursrechten en naburige rechten in België uit onder toezicht van de Controledienst binnen de Economische Inspectie. De Belgische en Europese wetgevers hebben controlesystemen opgezet wegens de omvang van de bedragen die ermee gemoeid zijn, het feit dat de vennootschappen vermogens van derden beheren en de noodzaak om de belangen te verdedigen van rechthebbenden en gebruikers die geconfronteerd worden met rechtelijke of feitelijke monopolies of met duopolies, dan wel met dominerende posities van de beheersvennootschappen. De Controledienst voert die controle uit voor de 26 organisaties die onder zijn bevoegdheid vallen. De reikwijdte van de controle varieert naargelang van het type gecontroleerde organisatie.

11.1.1. Reglementaire activiteit van de Controledienst

In de loop van 2018 heeft de Controledienst de teksten voorbereid die hebben geleid tot de goedkeuring van de volgende 8 besluiten:

- koninklijk besluit van 11 maart 2018 (BS 16.03.2018) tot vastlegging van het aangifteformulier voor de onafhankelijke beheersentiteiten, alsook de inlichtingen en de stukken die bij die aangifte moeten worden gevoegd;
- ministerieel besluit van 23 april 2018 (BS 09.05.2018) tot goedkeuring van twee modellen van inlichtingsverzoeken van Reprobel.
- koninklijk besluit van 17 mei 2018 (BS 29.05.2018) betreffende de financiering van de transparantie op de vennootschappen voor het beheer van de auteursrechten en de naburige rechten;
- ministerieel besluit van 3 juli 2018 (BS 16.07.2018) houdende goedkeuring van de verdelingsregels door Reprobel inzake de vergoeding voor reprografie verschuldigd aan auteurs;
- ministerieel besluit van 3 juli 2018 (BS 16.07.2018) houdende goedkeuring van de verdelingsregels door Reprobel inzake de vergoeding voor reprografie verschuldigd aan uitgevers;
- ministerieel besluit van 3 juli 2018 (BS 16.07.2018) houdende goedkeuring van de verdelingsregels door Reprobel inzake de vergoeding voor gebruik ter illustratie bij onderwijs of voor wetenschappelijk onderzoek;
- ministerieel besluit van 23 juli 2018 (BS 03.08.2018) tot erkenning van de door beheersvennootschappen aangewezen personen, in toepassing van artikel XI.263, § 3, van het Wetboek van economisch recht;
- ministerieel besluit van 12 december 2018 (BS 21.12.2018) tot intrekking van de erkenning van de door de beheersvennootschappen aangewezen personen, in toepassing van artikel XI.263, § 3, van het Wetboek van economisch recht.

Op basis van de ervaring die werd opgedaan bij de controle van de jaarrekeningen van 2015 en 2016, heeft de Controledienst in 2018 ook voorstellen geformuleerd tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 april 2014 betreffende de administratieve en boekhoudkundige organisatie, de interne controle, de boekhouding en de jaarrekeningen van de vennootschappen voor het beheer van auteursrechten en naburige rechten alsook de informatie die zij moeten verschaffen. Die suggesties zijn een van de inputs die werden gebruikt bij het opstellen van de tekst die op 18 december 2018 aan het overlegcomité werd voorgelegd met het oog op de verbetering en vereenvoudiging van de controle en de aanpassing van het koninklijk besluit van 25 april 2014 aan bepaalde reglementaire wijzigingen die na de goedkeuring ervan zijn doorgevoerd.

11.1.2. Recurrente controleactiviteiten

In 2018 oefende de Controledienst de recurrente activiteiten uit die voortvloeien uit zijn bevoegdheden zoals vastgelegd in de boeken XI, XV en XVII van het Wetboek van economisch recht.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

De betreffende artikelen uit de regelgeving organiseren bevoegdheden over machtigingen, informatie, aanbevelingen en adviezen, onderzoeken en sancties.

In 2018 mondde de uitoefening van die bevoegdheden uit in:

- het onderzoek van 3 statutaire wijzigingen, 5 tariefwijzigingen en 10 wijzigingen van verdelingsreglementen waarbij in totaal 12 beheersvennootschappen betrokken waren;
- de verzending naar de beheersvennootschappen van het specifieke schema waarin de jaarrekeningen 2017 zouden moeten worden ingediend;
- de terbeschikkingstelling van het elektronische formulier voor hun jaarlijkse aangifte met betrekking tot het jaar 2017;
- het opstellen van drie economische analyses over de situatie van de kleine beheersvennootschappen, over de werkingskosten en over de personeelskosten. De belangrijkste bevindingen van die analyses zijn gepubliceerd in het jaarverslag 2018 van de Controledienst;
- de verificatie van de jaarlijkse aangiften en van de jaarrekeningen met betrekking tot het jaar 2017, op basis van een checklist. Die verificatie leidde tot de verzending van 276 vragen en bemerkingen, 15 bezoeken ter plaatse en de verbetering van bepaalde aangegeven en/of in de jaarrekeningen aangehaalde cijfers. Na afloop van de controle werden de totale inningen verminderd met 5.770.895 euro, het totaal aan uitbetaalde rechten werd opgetrokken met 21.000 euro, de totale schuld aan de rechthebbenden werd verhoogd met 5.633.965 euro, en de ratio's werkingskosten zijn ongewijzigd gebleven voor 9 vennootschappen. Die ratio's zijn voor alle vennootschappen gemiddeld gedaald met 0,21 %. Het zijn de aldus met 11.425.860 euro gecorrigeerde cijfers die in het jaarverslag 2018 van de Controledienst gepubliceerd zijn;
- het instellen of voortzetten van onderzoeken over de schulden aan de rechthebbenden, de tv-rechten, de rechten bestemd voor sociale, educatieve of culturele doeleinden, de inhoud van de websites van de vennootschappen, de werkingskosten en de verdelingen;
- het onderzoek van 61 klachten waarvan 57 betrekking hadden op beheersvennootschappen, alsook de antwoorden op 21 verzoeken om inlichtingen en de voorbereiding van de antwoorden op 5 parlementaire vragen;
- de erkenning van 3 medewerkers van de vennootschappen voor het beheer van de rechten;
- de schrapping van 4 medewerkers van de vennootschappen voor het beheer van de rechten;

- de facturatie, inning en overdracht van 587.254 euro in het kader van de bijdragen van de beheersvennootschappen aan het organiek fonds op basis van de inningen in 2016;
- de vaststelling dat voor 2017 door de beheersvennootschappen voor 309.559.160 euro aan rechten werd geïnd, voor 248.490.406 euro aan rechten werd verdeeld en betaald, de schuld aan de rechthebbenden 659.973.869 euro bedroeg en de beheerskosten 15,43 % uitmaakten van het gemiddelde van de inningen van de laatste 3 jaar.

11.1.3. Procedures wegens tekortkoming

In 2018 werd een nieuwe tekortkomingsprocedure ingeleid met betrekking tot rechtenvrije muziek in het kader van bepaalde wettelijke licenties.

De procedures die de voorgaande jaren werden ingeleid, werden voortgezet. Met betrekking tot het jaar 2018 kunnen de volgende elementen worden opgemerkt:

- Op 28 maart 2017 werd in het Belgisch Staatsblad een tekortkoming ten laste van de vennootschappen SIMIM en PlayRight gepubliceerd, omdat zij, met het oog op de inning van de billijke vergoeding, de bewijslast hebben omgekeerd met betrekking tot het gebruik van muziek in geval van retroactieve betalingsverzoeken over de laatste vijf jaar. Beide vennootschappen hebben tegen die publicatie een verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend. De procedure bij de Raad van State loopt nog steeds. In afwachting van de uitkomst van het geschil hebben SIMIM en PlayRight hun werkwijze aangepast en zijn zij gestopt met het innen voor de vijf voorafgaande jaren indien ze niet over bewijzen beschikken dat er in het verleden naar muziek is geluisterd.
- De tekortkomingsprocedure aangaande het gebruik dat de vennootschap Almo maakt van de inkomsten uit auteursrechten voor andere dan de wettelijk toegestane doeleinden en betreffende het onvermogen van die vennootschap om haar schuld aan de rechthebbenden te betalen wegens haar precarie situatie, is voortgezet. Het proces-verbaal van 24 februari 2017 en de waarschuwing van 19 juli 2017 werden niet gevolgd door passende maatregelen om de vastgestelde tekortkomingen te verhelpen. In 2018 heeft de Controledienst het dossier doorgestuurd voor intrekking van de vergunning overeenkomstig artikel XV. 66/1 van het Wetboek van economisch recht op basis van een ernstige inbreuk op artikel XI.248, §1 van hetzelfde wetboek⁴.

⁴ De vergunning werd ingetrokken bij ministerieel besluit van 10 januari 2019 (BS 24.01.2019)

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

11.1.4. Verslag over de controle op de beheersvennootschappen

Zoals artikel XI.288 van het Wetboek van economisch recht bepaalt, heeft de Controledienst een jaarverslag 2018 opgesteld en gepubliceerd. Dat verslag bevat onder meer het verloop van de geïnde rechten en van de in de loop van 2013 tot 2017 verdeelde en uitbetaalde rechten, alsook uitleg over het verschil tussen de twee (schuld aan de rechthebbenden, reserves, werkingskosten, termijn tussen de inningen bij de gebruikers en de betalingen aan de rechthebbenden). In het verslag gaat het eveneens over de analyse van de aangiftes en de jaarrekeningen, de behandeling van klachten, verzoeken om informatie, onderzoeken, parlementaire vragen, de belangrijkste bevindingen van de economische analyses en de procedures bij tekortkoming en bij inbreuk.

Het [volledige verslag](#) kunt u raadplegen op de website van de FOD Economie.

11.2. Strijd tegen namaak

In 2018 werden er 205.722 goederen in beslag genomen voor een reële verkoopwaarde van 13.242.896 euro.

Tabel 9. Namaak: inbeslagnames en waarde in 2018

Producten	Aantal stuks	In euro
Producten voor lichaamsverzorging	5.007	321.008
Kleding en accessoires	37.994	7.241.851
Schoenen, waaronder onderdelen en accessoires	3.362	1.080.249
Persoonlijke accessoires (brillen, handtassen, ...)	5.519	433.345
Mobiele telefoons, waaronder onderdelen en technische accessoires	8.609	310.805
Elektrische / elektronische uitrusting, computerapparatuur	1.386	79.470
Cd's, dvd's, cassettes, spelcassettes	63	1.260
Speelgoed, spelen (inclusief spelconsoles) en sportartikelen	53.211	477.528
Andere (huishoudmiddelen, cosmetica, ...)	88.298	2.129.530
Meubels	1.707	1.130.930
Online content	566	36.920
Totaal	205.722	13.242.896

Bron: FOD Economie.

Enkele dossiers ter illustratie van de activiteiten van de cel Namaak van de Economische Inspectie in 2018.

- Designmeubels

Naar aanleiding van een controle in 2017 waarbij honderden namaakdesignmeubelen in beslag werden genomen, werd de markt van het designmeubilair verder onder de loep genomen. Bij diverse daaropvolgende controles in verschillende winkels en webshops werden nog inbreuken vastgesteld. Die producten zijn vaak door het auteursrecht beschermd en mogen niet gekopieerd worden. Het werd de Economische Inspectie snel duidelijk dat het kopiëren van designmeubilair schering en inslag is geworden. Tijdens controles werden er duizenden namaakmeubels in beslag genomen.

- Rode Duivels

Naar aanleiding van het WK-voetbal in Rusland was er een verscherpt toezicht op inbreuken op de intellectuele eigendomsrechten van diverse merkhouders. Er werden 4 grote onderzoeken opgestart over flagrante inbreuken op de wetgeving. In drie dossiers werden de goederen verkocht in het reguliere winkelcircuit. In een vierde dossier werden de goederen aangetroffen tijdens een visitatie bij een particulier. Het ging steeds om het onrechtmatig gebruik van een logo of merknaam toebehorende aan de Koninklijke Belgische Voetbalbond. Er werden in totaal in de verschillende dossiers meer dan 20.000 truien, sokken en ballen in beslag genomen die een inbreuk vormden.

- Smartphone repair centers

Bij controles in het voorjaar van 2018 werden meerdere zogenaamde smartphone repair centers gecontroleerd over heel België. In bijna elke winkel werden inbreuken op de intellectuele eigendomsrechten vastgesteld. Er werden duizenden namaak gsm-covers aangetroffen. De grote merken van smartphones stellen geen reserveonderdelen ter beschikking van smartphoneherstellers. Die herstellende moeten zich dus ofwel beroepen op onderdelen van tweedehandse of defecte smartphones, of zij moeten zich wenden tot de markt van de namaakonderdelen. Tijdens de controles in die winkels werden dan ook duizenden namaakonderdelen in beslag genomen. Die onderdelen vormen een ernstig gevaar, omdat ze kortsluiting kunnen opleveren en tot ontploffing of verbranding van de smartphone kunnen leiden.

- Namaakverkopers op Facebook

Op Facebook werden meerdere verkopers van grote hoeveelheden namaak in België geïdentificeerd. Die verkopers gebruiken “marketplace”, besloten groepen en/of hun eigen account om een grote variëteit aan namaakluxegoederen op de Belgische markt te verkopen. De Economische Inspectie is erin geslaagd om de grootste verkopers in kaart te brengen. Vervolgens werden die verkopers bij hen thuis gecontroleerd met als resultaat tienduizenden namaakgoederen die bij de verschillende verkopers in beslag werden genomen.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

- Populaire zondagsmarkt

Op een populaire zondagsmarkt werden meerdere controles uitgevoerd. Die markt is gekend omdat een aantal standhouders onder de toonbank namaakgoederen zoals sigaretten, sportschoenen en lederwaren verkoopt. Tijdens die controles werden meerdere standhouders op heterdaad betrapt en werden er duizenden producten in beslag genomen.

- Clandestiene winkels in Brusselse kelders

In de Noordwijk werden er het voorbije jaar verschillende controles uitgevoerd in meerdere clandestiene winkels, die veelal gevestigd waren in kelders. Tijdens die controles werden duizenden stuks luxe merkkleding, handtassen, schoenen en parfums in beslag genomen.

12. De Economische Inspectie en het internet

Om het volledige potentieel van e-commerce te benutten, is het noodzakelijk dat de consumenten vertrouwen hebben in de internethandel. Een kleine minderheid aan malafide internethandelaars volstaat om dat vertrouwen aan het wankelen te brengen. De Economische Inspectie stelt dan ook alles in het werk om ervoor te zorgen dat de economische spelregels ook voor internethandel gerespecteerd worden.

De Economische Inspectie heeft 5.202 controles uitgevoerd met betrekking tot e-commerce in de ruime zin van het woord. Er werden niet minder dan 2.872 waarschuwingen verstuurd en 321 processen-verbaal opgesteld.

12.1. Markante acties van de cel Internetbewaking

- e-commerce

Gezien de groei van de e-commerce in België werden de controles in die sector in 2018 opgevoerd. Er zijn controles op eigen initiatief per sector georganiseerd om een uniforme controle mogelijk te maken en zich te concentreren op de specifieke kenmerken van de praktijken die typerend zijn voor bepaalde activiteitensectoren.

Voor vitrinesites heeft de controle betrekking op de aanwezigheid van de verplichte informatie ter identificatie van de ondernemingen. Een vitrinesite is een website die online producten of diensten van een onderneming presenteert, zonder dat de internetgebruiker het aangeboden product of de aangeboden dienst kan kopen.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Voor onlineverkoopsites gaat het erom alle verplichtingen van de ondernemingen op het vlak van verkoop op afstand te controleren. Er worden heel wat inbreuken vastgesteld, maar die zijn vaak het gevolg van een gebrek aan kennis van de wetgeving over elektronische handel, en niet zozeer van de intentie om de consument te misleiden. De meest voorkomende inbreuken hebben betrekking op

- het ontbreken of het slecht weergeven van identificatiegegevens van de onderneming (e-mailadres of KBO-nummer) op haar website (artikel XII.6 WER),
- het ontbreken van een link naar het ODR-platform van de Europese Commissie (art. 14 van verordening 524/2013),
- het niet-naleven van de verplichtingen voor precontractuele informatie, in het bijzonder de (correcte) modaliteiten van het herroepingsrecht (art. VI.45, 8° WER),
- het herinneren aan het bestaan van de wettelijke conformiteitsgarantie (art. VI.45, 12° WER),
- de aanwezigheid van een knop die het mogelijk maakt een bestelling te plaatsen met de woorden "bestelling met betalingsverplichting" of een andere vergelijkbare ondubbelzinnige formulering (art. VI.46 §2 WER).

Het komt ook regelmatig voor dat e-handelaars die activiteit niet bij de KBO hebben geregistreerd met de specifieke NACEBEL-code 4791003 voor de verkoop van producten via het internet.

- Dringende hersteldiensten

In 2018 bleef het probleem van de dringende hersteldiensten bestaan. Het gaat om ondernemingen die dringende hersteldiensten leveren en overdreven prijzen hante- ren of oneerlijke handelspraktijken toepassen. Consumenten belanden via opzoekin- gen op het internet op websites van ondernemingen die niet voldoende transparant zijn, en worden misleid.

Gezien de omvang van de situatie heeft de Economische Inspectie een algemeen on- derzoek gevoerd in de sector van de dringende hersteldiensten (zie supra 7.2.5), naast de controles door de cel Internet.

De meest voorkomende inbreuken hebben betrekking op

- het ontbreken van identificatiegegevens van de onderneming op haar website (arti- kel XII.6 WER),
- het niet-naleven van de precontractuele informatieverplichtingen, in het bijzonder het ontbreken van informatie over de tarieven (artikel VI.64 en VI.65 WER),

- misleidende of agressieve handelspraktijken (artikel VI.93 tot VI.103 WER), en
- de verwezenlijking van abnormale winst (artikel 1 van de besluitwet van 14 mei 1946 houdende verscherping van de controle der prijzen).

Op verzoek van het parket van Brussel werden 2 websites ook gesloten, en een “notice and action”-procedure maakte het mogelijk om verschillende misleidende advertenties op het internet te verwijderen.

- Bagagebeleid van Ryanair

Op 23 augustus 2018 deelde Ryanair mee dat het had besloten om een nieuw handbagagebeleid in te voeren, dat vanaf 1 november 2018 van toepassing zou zijn. Vanaf die datum mocht handbagage van 10 kg niet meer worden meegenomen in de cabine, behalve door passagiers met een ticket “instappen met prioriteit”.

De reizigers moesten dus een stuk ruimbagage boeken, waarvoor betaald moest worden. Ryanair kan de contractvoorwaarden echter niet eenzijdig wijzigen door passagiers die reeds geboekt hadden, te verplichten te betalen voor het vervoer van bagage die in hun boeking was opgenomen.

Minister Kris Peeters heeft contact opgenomen met Ryanair om de luchtvaartmaatschappij op de hoogte te brengen van de onwettigheid van die praktijk en om haar een overzicht te bezorgen van de door de Economische Inspectie vastgestelde inbreuken op het Wetboek van economisch recht. Ryanair heeft daaraan gevolg gegeven.

Voor niet-prioritaire passagiers die vóór 1 september hadden geboekt, werd automatisch een stuk ingecheckte bagage van 10 kg aan hun boeking toegevoegd. De overige 50.000 passagiers die bij de bekendmaking van het nieuwe tariefbeleid een optie “instappen met prioriteit” aan hun boeking hadden toegevoegd, werden vergoed en kregen de mogelijkheid om met twee stukken gratis handbagage te reizen.

- Doorverkoop van concerttickets

De cel Internetbewaking coördineert het toezicht op de bepalingen van de wet van 30 juli 2016 betreffende de verkoop van toegangsbewijzen tot evenementen. Die wet verbiedt de georganiseerde doorverkoop en de verkoop tegen een hogere prijs dan de oorspronkelijke prijs.

In 2018 heeft de Economische Inspectie 685 meldingen ontvangen over de doorverkoop van toegangsbewijzen tot evenementen. Het gaat meestal om toegangsbewijzen tot concerten.

Het aantal meldingen is in 2018 licht gestegen ten opzichte van 2017. De meerderheid van de meldingen betreft twee ondernemingen die toegangsbewijzen tot evenementen doorverkopen. Die twee ondernemingen zijn gevestigd in het buitenland.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

De 685 ontvangen meldingen, maar ook onderzoeken op eigen initiatief, hebben geleid tot 13 processen-verbaal in 2018 (waarvan er 6 rechtstreeks naar het parket werden verzonden en 7 aanleiding gaven tot het voorstellen van een transactie).

- IOS ("In Our Sites")

In 2018 sloot de FOD Economie 1.079 domeinnamen af met een .be- of een .eu-extensie wegens de verkoop van namaakgoederen. Die actie maakte deel uit van een grootschalige internationale operatie die door Europol werd gecoördineerd. In totaal werden er wereldwijd meer dan 33.500 websites geblokkeerd.

- Protocol met DNS Belgium

In 2018 werd een samenwerkingsprotocol ondertekend tussen de FOD Economie en de beheerder van de .be-domeinnamen, DNS Belgium. Dat protocol geeft de FOD Economie de mogelijkheid om in minder dan één werkdag .be-domeinnamen bij DNS Belgium te blokkeren en te schrappen op basis van illegale inhoud.

De nieuwe procedure wordt enkel toegepast bij ernstige misdrijven (bijvoorbeeld frauduleuze websites, phishingsites of sites voor de verkoop van namaakproducten die worden uitgebaat door overtredders die zich bewust niet identificeren, gebruikmaken van een valse identiteit of weigeren zich in regel te stellen).

13. Fraudebestrijding

13.1. Interdepartementale Commissie voor de Coördinatie van de strijd tegen de economische Fraude (ICCF)

De Economische Inspectie is voorzitter van die commissie die verschillende controle-diensten samenbrengt, gericht op acties tegen economische fraude.

Onder economische fraude verstaan we ook alle schendingen van de financiële belangen van de Europese Unie. De ICCF vervult ook de rol van Anti-fraud coordination service (AFCOS) en beheert op die manier de relaties tussen de Europese antifraudedienst (OLAF) en België.

In het kader van AFCOS is de Economische Inspectie aangesteld om OLAF bij te staan bij de controles ter bescherming van de financiële belangen van de EU tegen fraude en andere onregelmatigheden. In 2018 heeft de Economische Inspectie samen met OLAF 12 gezamenlijke controles uitgevoerd in dossiers waarbij een vermoeden bestond van fraude ten koste van de financiële belangen van de Europese Unie.

13.2. Strijd tegen massafraude

Bijna 17.500 meldingen over bedrog werden ontvangen bij de Economische Inspectie. Voornamelijk de meldingen over onlinebedrog, waarbij het merendeel van de fraudeurs niet in België gevestigd is, stijgen jaar na jaar.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Bedrog ondermijnt de samenleving en creëert een gevoel van wetteloosheid, zorgt voor oneerlijke concurrentie, vermindering van consumenten- en ondernemingsvertrouwen en minder investeringen in de economie, waardoor de Belgische handel in totaliteit minder concurrentieel is. De Economische Inspectie heeft dan ook net als in 2017 van de strijd tegen bedrog in 2018 een prioriteit gemaakt en die nog verder opgevoerd.

In de wereld van vandaag, zeker als het bijvoorbeeld om onlinefraude gaat, moet kort op de bal gespeeld worden. Bedrog kan enkel beteugeld worden door een preventieve toekomstgerichte aanpak. In 2018 werd dan ook ingezet op preventieve maatregelen via onder meer de Facebookpagina Pasoplichting en sensibiliseringscampagnes zoals "te mooi om waar te zijn". De campagne werd gelanceerd op 6 juni 2018 en liep tot 31 december 2018. Die informatiecampaagne bestond uit 3 luiken, "fraude met cryptomunten", "beleggingsfraude" en "vriendschapsfraude". De centrale boodschap was: "Als het te mooi is om waar te zijn, is het dat ook". De bijkomende boodschap was om elk geval van fraude te melden via <https://temooiomwaartezijn.be/>.

Naast preventieve maatregelen stelde de Economische Inspectie ook 826 controles in over bedrog. Dat is een verdubbeling vergeleken met het aantal controles in 2017.

In het kader van de strijd tegen massa fraude werden daarenboven in 2018 voor 107 bankrekeningnummers die door een fraudeur werden gebruikt, kennisgevingen naar de betrokken bank verstuurd. Voor 67 oproepnummers die door een fraudeur werden gebruikt, werden in 2018 kennisgevingen naar de betrokken operator verstuurd.

13.2.1. Frauduleuze televerkopers

Ook in 2018 kwamen er talrijke meldingen binnen over fraude door televerkopers. Fraudeurs bellen consumenten op zonder hun toestemming met een aantrekkelijk aanbod. Vaak gaat het om kortingsbonnen voor reizen. Ze sturen dan een e-mail om te bevestigen, maar zelfs wanneer de consument niet ingaat op het aanbod, worden aanmaningen verzonden en vervolgens agressieve incassobureaus ingeschakeld.

Om die praktijken te stoppen, werd in 2018 een grijze lijst opgesteld waarin die frauduleuze televerkopers zijn opgenomen, samen met de frauduleuze incassobureaus

die daarvoor invorderingen doen. Op die grijze lijst staan momenteel een twintigtal frauduleuze televerkopers. Ook werden 13 berichten geplaatst op de Facebookpagina Pasoplichting om de consument snel te kunnen waarschuwen wanneer een nieuw frauduleus incassobureau opduikt.

In 2018 heeft de Economische Inspectie in dat kader 11 processen-verbaal opgesteld.

13.2.2. Vervalste facturen - factuurfraude

De Economische Inspectie ontvangt op regelmatige basis meldingen over factuurfraude. Hierbij worden facturen, die door een ondernemer aan een klant (zowel consumenten als ondernemers) worden verzonden, tijdens de verzending onderschept, waarna het rekeningnummer wordt gewijzigd.

In 2018 heeft de Economische Inspectie de strijd tegen factuurfraude voortgezet. De Economische Inspectie werkte nauw samen met de cel voor Financiële Informatieverwerking en de verschillende financiële instellingen om hen in kennis te stellen van de frauduleuze bankrekeningnummers en de modus operandi van de fraudeurs, opdat accuraat acties ondernomen kunnen worden. Alle [informatie over die fraude](#) en de tips zijn te vinden op de website van de FOD Economie.

De strijd loonde, aangezien in 2018 slechts 71 meldingen werden ingediend over factuurfraude, wat een significante daling betekende ten opzichte van 2017. Het totale bedrag gemeld in 2018 waarbij een Belgisch bankrekeningnummer werd gebruikt om de fraude te plegen, is 503.140 euro, dat is maar liefst 2/3 minder dan in 2017.

De overgrote meerderheid van de melders zijn bedrijven en steeds meer wordt gebruikgemaakt van buitenlandse bankrekeningnummers door de fraudeurs. Bijkomend zijn er meer meldingen waarbij het om vervalste facturen via e-mail gaat. Technieken die hiervoor gebruikt worden, zijn spoofing en hacking.

In 2018 heeft de Economische Inspectie 61 processen-verbaal opgesteld en verstuurd naar het bevoegde parket tegen fraudeurs die facturen hadden vervalst. Dankzij de nauwe samenwerking met de financiële instellingen werden 76 Belgische bankrekeningnummers geblokkeerd.

13.2.3. Bedrijvengidsen – malafide reclameronselaars

Het bestrijden van frauduleuze reclameronselaars was de voorbije jaren een prioriteit voor de FOD Economie. Dat resulteerde in een sterke daling van het aantal klachten sinds 2013. In 2018 werden 573 meldingen ontvangen.

Die vorm van fraude is gericht op ondernemingen, die het aanbod krijgen om zich te laten opnemen in een bedrijvengids of in reclametijschriften. De praktijk wordt

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

bekritiseerd enerzijds voor het aanbieden van een registratie die maar zeer weinig zichtbaarheid geeft voor een abnormaal hoge prijs, en anderzijds voor het feit dat de prospectie vaak gebeurt met misleidende technieken, zoals het versturen van vooraf ingevulde formulieren die de indruk wekken dat er al een relatie bestaat tussen de bedrijvengids en de gecontacteerde onderneming. Erger nog, die gidsen leggen vaak documenten voor die afkomstig lijken te zijn van een overheidsinstantie, waardoor ondernemingen het gevoel krijgen dat zij verplicht zijn gunstig op hun prospectie te reageren.

De belangrijkste acties in de strijd tegen frauduleuze bedrijvengidsen waren:

- het informeren van de banksector over de modus operandi van de fraudeurs, waardoor de banken aandachtiger zijn geworden voor het fenomeen en zo nodig het bankrekeningnummer blokkeren;
- het strafrechtelijk laten aanpakken van reclameronselaars. Enkele belangrijke reclameronselaars werden strafrechtelijk vervolgd, waarbij straffen uitgesproken werden tot 5 jaar effectieve gevangenisstraf;
- preventieacties via de Facebookpagina "Pasoplichting" en via een lijst op de website van de FOD Economie waarin een 100-tal malafide reclameronselaars werden opgenomen. Die lijst heeft ruime bekendheid gekregen bij de door die praktijken geviseerde handelaars, zodat die zich minder vlug onder druk laten zetten door aanmaningen tot betaling van die gekende fraudeurs;
- actieve samenwerking met politiediensten en parketten.

In 2018 werd net zoals in 2017 vastgesteld dat steeds meer malafide reclameronselaars samenwerken met incassobureaus. De Economische Inspectie voegde die frauduleuze incassobureaus ook toe aan de lijst waarin de malafide reclameronselaars werden opgenomen. Het aantal reclameronselaars dat jaarlijks gemiddeld opgenomen wordt op de desbetreffende lijst bedraagt 20. Het resulteerde in een sterke daling in 2018 van het aantal incassobureaus dat samenwerkt met malafide reclameronselaars.

Daarnaast stelde de Economische Inspectie 16 processen-verbaal op voor bedrijvengidsen – reclameronselaars.

13.2.4. Frauduleuze incassobureaus

Steeds meer worden door oplichters fictieve incassobureaus ingeschakeld om alsnog mensen aan te zetten om te betalen. Die incassobureaus hebben vaak een website waarbij alle vereiste informatieverplichtingen vermeld worden en zijn ingeschreven in een handelsregister, waardoor de indruk wordt gewekt dat zij een erkend incassobureau zijn.

Evenwel merken we een verschuiving op dat vlak: incassobureaus die zich ook in het buitenland niet meer inschrijven in een handelsregister en fictieve adressen gebruiken om hun anonimiteit te verhogen. De oplichter doet zich als het ware zelf voor als incassobureau.

Die fictieve incassobureaus zijn uiteraard niet ingeschreven als incassobureau bij de FOD Economie, wat een inbreuk is op art. 4 van de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument. Daarnaast werden ook inbreuken vastgesteld voor ongeveer alle andere verplichtingen in die wet waarvan een legitiem incassobureau zou moeten voldoen.

In 2018 werden dan ook 21 processen-verbaal over frauduleuze incassobureaus opgesteld, voor het niet-respecteren van de wet over minnelijke invordering van schulden van de consument en oplichting.

De grijze lijst van incassobureaus waarover de FOD Economie meldingen ontving, bevat momenteel 29 incassobureaus waarvoor aangeraden wordt om niet te betalen. Die [lijst](#) bevindt zich op de website van de FOD Economie. Ook werden 27 berichten geplaatst op de Facebookpagina [PasOplichting](#) om de consument snel te kunnen waarschuwen wanneer een nieuw frauduleus incassobureau opduikt.

In dossiers waarbij frauduleuze incassobureaus gebruikmaakten van buitenlandse bankrekeningnummers werden die bankrekeningnummers doorgegeven aan de bevoegde instanties in het buitenland.

Aangezien de meeste van die incassobureaus zich in Nederland bevinden of beweren zich in Nederland te bevinden, werd in 2018 een samenwerking aangegaan met de Nederlandse Autoriteit Consument en Markt, waarbij informatie werd uitgewisseld. Door de gezamenlijke inspanningen van de Economische Inspectie en de Autoriteit Consument en Markt hebben reeds enkele van die incassobureaus zichzelf opgedoekt. Die samenwerking wordt dan ook voortgezet in 2019.

13.2.5. Piramideverkoop

Via piramideverkoop komt geleidelijk aan een netwerk van verkopers tot stand. De voornaamste doelstelling is het netwerk zo groot mogelijk te maken. Deelnemers kunnen vooral geld verdienen door andere verkopers te werven. De verkoop van producten is onbestaande of slechts bijkomstig. De leden zijn vaak verplicht grote bedragen neer te tellen als garantie en om dure opleidingen te betalen. Van belang is te onderstrepen dat zowel het opzetten van een piramidesysteem als het eraan deelnemen, strafbaar zijn.

Een piramidesysteem is een structuur waarin nieuwe leden oude leden bekostigen, in de overtuiging dat zij hun plaats in de piramide kunnen bereiken, terwijl die zo beperkt

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

zijn dat de overgrote meerderheid van de deelnemers verliezen lijdt die soms immens zijn, terwijl enkele opportunisten de inleg binnenrijven.

Een ander onderzoek bracht de listen aan het licht van een andere piramidestructuur waarbij werd beweerd dat het mogelijk was om aanzienlijke winsten te maken door te investeren in vreemde valuta, terwijl in werkelijkheid alleen de werving van nieuwe leden in de structuur winst kon opleveren.

In 2018 werden 23 meldingen ontvangen over piramideverkoop.

Uit analyse van de klachten bleek dat consumenten voornamelijk gerekruteerd worden via sociale media om in een systeem van piramideverkoop te stappen. Een van de consequenties voor de Economische Inspectie is dat die vorm van rekrutering veel informeler gebeurt en bijgevolg dus ook moeilijker opspoorbaar is.

De verschuiving die vastgesteld werd in 2017 van piramideverkoop naar systemen met piramidale structuur, waarbij bijvoorbeeld gevraagd wordt om te investeren in cryptomunten, werd in 2018 nog voortgezet. Daardoor zijn de traditionele vormen van piramideverkoop nagenoeg verdwenen.

13.2.6. Frauduleuze kredietgevers

Het betreft kredietgevers die niet ingeschreven zijn, maar wel via onder meer sociale media (Facebook enz.) leningen verstrekken.

Bij dat type fraude lokken de vermeende kredietverstrekkers de consument met advertenties op het internet waarin zij kredieten aan bijzonder gunstige voorwaarden promoten. De procedure om een krediet aan te vragen is heel eenvoudig en de enige voorwaarde waaraan de consument moet voldoen om een krediet te krijgen, is op voorhand een bedrag storten om een aantal kosten te dekken.

De fraudeurs geven verschillende redenen op waarom de consument het bedrag eerst moet storten: het betreft een verzekeringspremie die de kredietverstrekker moet indekken tegen het niet-terugbetalen van de lening, dossierkosten, administratieve kosten, enz.

Ook de betaalwijze is typisch voor fraude: de consument wordt gevraagd om het opgegeven bedrag te betalen via een "cashmandaat", m.a.w. via een internationale overdracht van contanten. Door die betalingstechniek te gebruiken, kan het geldcircuit, als de betaling eenmaal is verricht, niet worden getraceerd, zodat de fraudeurs niet kunnen worden geïdentificeerd.

Zodra de consument het gevraagde bedrag heeft gestort, verdwijnt de "kredietverstrekker" en slaagt het slachtoffer er niet meer in zijn geld te recupereren.

De Economische Inspectie stelde de bank systematisch in kennis bij het gebruik van een Belgisch bankrekeningnummer en hierdoor werden 6 bankrekeningnummers geblokkeerd in 2018.

13.2.7. Fraude met cryptomunten

In 2018 werd een exponentieel aantal meldingen ontvangen (1.177 meldingen ten opzichte van 71 meldingen in 2017) die indirect verband houden met cryptomunten. Het gaat om oplichting die betaald wordt met cryptomunten (vriendschapsfraude, dubieus zoekertje, ...).

Een hardnekkig fenomeen is het zogezegd lanceren van een eigen cryptomunt, meestal in de vorm van een Ponzisysteem of piramidespel. Soms met fysieke representatie, zo vonden in 2018 meermaals grootschalige events voor de lancering van dergelijke cryptomunten plaats.

Aangezien fraude met cryptomunten exponentieel steeg in 2018, werd door de Economische Inspectie een overkoepelende vergadering met alle betrokken actoren over de aanpak van cryptomunten georganiseerd op 29 maart 2018. Ook was een gecoördineerde aanpak nodig voor fraude met cryptomunten, aangezien er in België - en bij uitbreiding in de EU - geen wettelijk kader is of wettelijke erkenning. Eventuele misdrijven met cryptomunten kunnen echter met bepaalde wetsbepalingen worden aangepakt, omdat daar niet zozeer de munt het toepassingsgebied bepaalt, maar de *modus operandi* (bijvoorbeeld oplichting).

Een van de gecoördineerde acties was een informatiecampagne over onder meer cryptomunten, die werd georganiseerd door FSMA en de FOD Economie. Hiervoor werd een campagnewebsite opgericht, waar slachtoffers de fraude konden melden. Op die campagnewebsite werd ook een lijst van platformen in handel van cryptomunten opgenomen. De FSMA past haar [lijst met verdachte websites](#) regelmatig aan.

De Economische Inspectie heeft in 2018 ook repressieve maatregelen genomen en in dat kader werden 5 processen-verbaal opgesteld over cryptomunten.

13.2.8. DHL-fraude

In 2018 ontving de Economische Inspectie een aantal dossiers over fraude bij het reageren op zoekertjes via een zoekertjessite. De plaatser van de zoekertjes werd gecontacteerd met de vraag of de koper het product kon aankopen met een cashbetaling. Het voorstel van de koper was dat het geld verstuurd zou worden met een koerierdienst en daarvoor moesten extra verzekeringskosten betaald te worden, die de koper eerst moest te betalen. De koper zou de verzekeringskosten ook cash betalen.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

De dossiers met dezelfde modus operandi werden gebundeld en er werd door de Economische Inspectie een vergadering gepland met de betrokken zoekertjessite. Die had de gepaste maatregelen genomen en een grondigere controle uitgevoerd, waardoor die praktijk sterk verminderde.

13.3. Preventie van het witwassen

13.3.1. Beperking van de betalingen in contanten

Indien de prijs, inclusief btw, lager is dan 3.000 euro, mag de klant het totaal in cash betalen. Als de prijs hoger is, mag tot 3.000 euro cash betaald worden. De verkoop mag niet kunstmatig opgesplitst worden in verschillende delen onder 3.000 euro om aan die beperking te ontsnappen.

In 2018 verrichte de Economische Inspectie 672 controles. Er werden 75 processen-verbaal opgesteld. Het totale bedrag van de illegale cashbetalingen vastgesteld tijdens de controles bedroeg 51.260.755,65 euro.

Tabel 10. Opsplitsing van de illegale cashbetalingen per sector

Sector	In euro
Goud	47.410.772,73
Voeding	1.348.764,11
Vlees	621.135,47
Hotels	455.799,47
Auto-onderdelen	286.679,52
Tabak	171.155,16
Bouw	125.607,20
(Ver)huur onroerend goed	85.322,21
Gezondheid	80.839,78
Textiel	61.983,35
Tweedehandsvoertuigen	54.878,50
Diverse	557.818,15
Totaal	51.260.755,65

Bron: FOD Economie.

13.2.3. Controles in de sector van de diamant

De controles op de voorraadaangiften diamant

De jaarlijkse aangifte van de voorraad diamant door de diamanthandelaars is verplicht op grond van artikel 169, § 1, 3e lid van de Programmawet van 2 augustus 2002, in

uitvoering gebracht door het koninklijk besluit van 30 april 2004, gewijzigd door het koninklijk besluit van 26 augustus 2010, houdende maatregelen betreffende het toezicht op de diamantsector.

De diamanthandelaar moet zijn voorraad diamant per 31 december en de bewerking hiervan aangeven uiterlijk op 31 maart het daaropvolgende jaar bij de Algemene Directie Economische Analyses en Internationale Economie, dienst Vergunningen Diamant te Antwerpen.

Diamanthandelaars die verzuimd hebben om hun voorraadaangifte in te dienen, ondanks rappels van de dienst Vergunningen Diamant, worden doorgegeven aan de Economische Inspectie.

Zo werd gevraagd om bij 86 (78 + 8 met gebroken boekjaar) diamanthandelaars controle in te stellen voor het niet-indienen van hun voorraad diamant en de bewerking ervan voor het boekjaar 2017.

Tegen 84 diamanthandelaars werd een proces-verbaal opgesteld voor inbreuk op artikel 169 van de Programmawet van 2 augustus 2002 (het niet-indienen van de voorraadaangifte).

Die processen-verbaal werden rechtstreeks doorgestuurd naar het parket van de procureur des Konings van en te Antwerpen.

Naast het opstellen van een proces-verbaal, kregen die diamanthandelaars een administratieve sanctie opgelegd tussen 500 en 1.500 euro.

De controles op het indienen van het antiwitwasverslag diamant

De controles gebeuren op basis van het koninklijk besluit van 7 oktober 2013 tot goedkeuring van het reglement genomen in uitvoering van de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en de beperking van het gebruik in contanten (voorheen de wet van 11 januari 1993).

Dat besluit bepaalt onder meer dat elke handelaar in diamant in zijn onderneming een antiwitwasverantwoordelijke moet aanwijzen die toeziet op de naleving van de in het reglement opgelegde verplichtingen:

- identificatie van de cliënten (met specifieke maatregelen voor verrichtingen op afstand, voor politiek prominente personen of voor het bepalen van de uiteindelijke begunstigden),
- een waakzaamheidsplicht (de gegevens ten minste eenmaal per twee jaar actualiseren),

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

- een bewaringsplicht (vijf jaar voor de bewijsstukken) en
- de plicht tot opleiding en sensibilisering van de werknemers.

De handelaars moeten hierover jaarlijks een activiteitenverslag indienen.

Er werd een onderzoek ingesteld bij 89 diamanthandelaars die verzuimd hadden hun activiteitenverslag voor 2017 in te dienen.

Hiervan waren er 85 in overtreding.

Aan die diamanthandelaars werd een administratieve sanctie tussen 500 en 1.500 euro opgelegd.

Bijkomend werd bij een andere groep diamanthandelaars een inhoudelijke controle van het ingediende antiwitwasverslag ingesteld ("spotchecks"). Dat gebeurde wegens hiaten in het verslag of bij een vermoeden van manipulatie. Tevens werd er nagegaan of er geen contante verrichtingen plaatsvonden boven de toegelaten limiet, bepaald door artikel 21 van de wet van 11 januari 1993. Van de 35 gecontroleerde diamanthandelaars kreeg 1 onderneming een proces-verbaal en 3 ondernemingen een proces-verbaal van waarschuwing wegens inbreuk op betalingen in contanten. Bovendien werd er ten laste van 3 ondernemingen een verzoek ingediend bij de beheersdienst KBO voor de administratieve schrapping van de maatschappelijke zetel en /of de vestigingseenheid.

14. De Economische Inspectie internationaal

14.1. Multilaterale samenwerking in de Europese Unie

Veruit het belangrijkste instrument waarop de Economische Inspectie haar multilaterale samenwerking stoelt, is verordening 2006/2004/EG⁵ (zogenaamde CPC-verordening). Die legt de lidstaten van de EU verplichtingen op over samenwerking tussen hun nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving over consumentenbescherming. Zij schrijft voor dat de lidstaten elkaar bijstaan. Dat kan in eerste instantie door onderzoeksinformatie uit te wisselen. Lidstaten kunnen elkaar ook verzoeken op te treden tegen ondernemingen die een inbreuk op het consumentenrecht begaan. In de regel is het de autoriteit van de lidstaat waar de onderneming is gevestigd die optreedt. Zij doet dat dan in naam van de consumenten uit de andere lidstaten die erdoor getroffen worden.

In dat kader is de Economische Inspectie de enige bevoegde autoriteit en haar dienst Internationale Samenwerking vervult de functie van enig verbindingsbureau. Als bevoegde autoriteit is zij verantwoordelijk om aan de verzoeken uit andere lidstaten te voldoen. Het verbindingsbureau is verantwoordelijk voor de (nationale) coördinatie van de samenwerking.

⁵ [Verordening \(EG\) nr. 2006/2004](#) van het Europees Parlement en de Raad van 27 oktober 2004 betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming, Pb. L. 364/1 van 9 december 2004.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Verordening 2006/2004 is dwingend en rechtstreeks van toepassing.

Met ingang van 17 januari 2020 wordt de bestaande verordening vervangen door de nieuwe verordening 2017/2394⁶. De grote principes blijven behouden, maar er is een duidelijke doelstelling om meer slagkracht te geven aan de bevoegde autoriteiten en te komen tot een nog betere samenwerking tussen de verschillende autoriteiten, voornamelijk in het kader van intracommunautaire en/of wijdverbreide inbreuken. Dat onder meer gezien de uitdagingen van de digitale economie en de ontwikkeling van de grensoverschrijdende detailhandel. Om dat te bewerkstelligen werd onder meer voorzien in uitgebreidere bevoegdheden voor de autoriteiten, een nieuw kader voor gecoördineerde acties, nieuwe gemeenschappelijke procedures en betere informatie-uitwisseling. Die nieuwe verordening maakt deel uit van het "pakket elektronische handel" (strategie voor de digitale eengemaakte markt voor Europa) en kwam er na een evaluatie van de bestaande verordening.

De Economische Inspectie nam actief deel aan het totstandkomingsproces van die nieuwe Europese wetgeving. Daaropvolgend werden in 2018 alvast de eerste voorbereidingen ingezet om ook het nationale recht in overeenstemming te brengen met de nieuwe verordening. Er is namelijk een niet te verwaarlozen impact van de verordening op de bevoegdheden en werkwijze van de Economische Inspectie.

Dossieruitwisseling

Tabellen 11 en 12 geven het aantal verzoeken weer dat de Economische Inspectie in het kader van verordening 2006/2004/EG (CPC-netwerk) respectievelijk verzond en ontving.

Tabel 11. Internationale dossiers - verzoeken verstuurd in 2018

	Verzoeken om informatie (art. 6)	Verzoeken om maatregelen (art. 8)	Totaal
Frankrijk	5	1	6
Estland	0	1	1
Italië	1	0	1
Nederland	4	8	12
Roemenië	1	0	1
Oostenrijk	0	1	1
Verenigd Koninkrijk	0	1	1
Totaal	11	12	23

Bron: FOD Economie.

⁶ [Verordening \(EG\) nr. 2017/2394](#) van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 betreffende samenwerking tussen de nationale autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming en tot intrekking van verordening (EG) nr. 2006/2004, Pb. L. 345/1 van 27 december 2017.

Tabel 12. Internationale dossiers - verzoeken ontvangen in 2018

	Verzoeken om informatie (art. 6)	Verzoeken om maatregelen (art. 8)	Totaal
Litouwen	1	0	1
Malta	0	1	1
Frankrijk	1	0	1
Verenigd Koninkrijk	0	1	1
Totaal	2	2	4

Bron: FOD Economie.

In het kader van de Europese samenwerking ontving de Economische Inspectie in 2018 ook 14 alerts (waarschuwingen) doorgestuurd door partners uit een ander Europees land met betrekking tot dubieuze praktijken van ondernemingen actief in de Europese interne markt, waarbij mogelijks ook consumenten in België benadeeld zouden kunnen zijn.

De verzoeken gaan over verschillende thema's, waarbij de meeste inbreuken bevatten tegen de regelgeving over e-commerce (richtlijn 2000/31/EG), de wetgeving over oneerlijke handelspraktijken (richtlijn 2005/29/EG) en/of de richtlijn betreffende consumentenrechten (richtlijn 2011/83/EU). Courante problemen zijn het gebrek aan identificatiemogelijkheden van de webhandelaars, prijsberekeningen (onvoldoende transparantie en ongeoorloofde toeslagen) en misleidende omissies. Daarnaast zien we ook problemen met ongevraagde vervolgzendingen.

Projecten en acties

Naast individuele verzoeken om samenwerking tussen lidstaten, wordt de voorbije jaren meer en meer ingezet op gezamenlijke acties gericht op bedrijven die in de meeste gevallen in de hele Europese Unie actief zijn. De voordelen van die gecoördineerde acties zijn zeer duidelijk: de autoriteiten kunnen hun krachten bundelen en grote marktspelers met één stem aanspreken in plaats van elk apart. Daardoor kunnen ze meer gewicht in de schaal werpen en zijn de bedrijven over het algemeen meer luisterbereid. Ook voor de bedrijven heeft die aanpak een groot voordeel: doordat de lidstaten een gezamenlijk standpunt innemen, kunnen ze hun beleid in de hele EU aanpassen en hoeven ze niet voor elke lidstaat aparte maatregelen te nemen.

- Sociale media

Bij Facebook, Twitter en Google+ werden een aantal problemen vastgesteld met onrechtmatige bedingen in hun algemene voorwaarden. De CPC-autoriteiten sommeerden de bedrijven om de nodige aanpassingen door te voeren. Google+ verdween van

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

de markt tijdens de actie, Twitter stelde zich in de loop van 2018 in orde, bij Facebook bleven er nog enkele openstaande issues. Verwacht wordt dat die gezamenlijke actie in 2019 wordt afgesloten.

- **Autoverhuur**

In 2014 werd in het CPC-netwerk (netwerk van alle consumentenbeschermingsautoriteiten in de EU) een gezamenlijke actie opgestart rond autoverhuurbedrijven naar aanleiding van problemen in de sector die door de Europese Centra voor de Consument werden aangekaart.

De actie was gericht op de vijf grote spelers: Avis, Europcar, Enterprise, Hertz and Sixt. In 2017 engageerden zij zich tot een aantal aanpassingen, maar het CPC-netwerk vroeg om bijkomende maatregelen.

In 2018 werd de dialoog voortgezet en het ziet ernaar uit dat de actie in 2019 wordt afgerond.

- **Subscription Traps**

De problematiek van de abonnementsvalkuilen, beter bekend als "subscription traps", blijft hoog op de agenda van het CPC-netwerk en verscheen intussen ook op de radar van Europol. Daarom werd besloten om de krachten te bundelen. Daarnaast wordt overlegd met kredietkaartmaatschappijen om na te gaan hoe de nodige veiligheden kunnen worden ingebouwd, zodat de consument duidelijk wordt geïnformeerd over hoeveel geld en hoeveel keer hij wordt gecrediteerd als hij op een dergelijk aanbod ingaat. Het project werd in de laatste maanden van 2018 opgestart en moet vooral in 2019 vooruitgang boeken.

- **Airbnb**

CPC-autoriteiten, waaronder de Economische Inspectie, stelden onder leiding van Noorwegen een gezamenlijk standpunt op waarin Airbnb werd gevraagd om te streven naar een hogere prijstransparantie en bepaalde aanpassingen te doen aan zijn algemene voorwaarden om die te verduidelijken. Het platform reageerde positief op die vraag en deed concrete voorstellen voor aanpassingen. Het CPC-netwerk was er verheugd over en gaf commentaar op de gedane voorstellen. Airbnb werd gevraagd de definitieve aanpassingen te doen tegen eind 2018.

CPC-sweep

Zoals elk jaar werd in 2018 opnieuw een internet sweep day georganiseerd in het Europese Consumer Protection Cooperation (CPC) netwerk. Deze keer was het overkoepelende thema prijstransparantie.

De Economische Inspectie koos ervoor om te focussen op de meubelsector. De Economische Inspectie analyseerde 30 websites en stelden op elke website een of meer problemen vast. 10 daarvan waren Belgisch, 13 Nederlands en de rest Frans, Duits of Brits.

Die worden nu verder onderzocht.

EU-wijd werden in het kader van die sweep onder het overkoepelende thema prijs-transparantie 560 websites bezocht, waarvan er 307 in aanmerking werden genomen voor verder onderzoek.

Ten slotte werkte de Economische Inspectie in het CPC-netwerk verder mee aan de prioriteitsbepaling voor het komende werkjaar en was eveneens actief deelnemer in de E-enforcement Expert group. Het project heeft tot doel om, met uitwisseling van best practices en het opstellen van referentiedocumenten, standaarden op te stellen voor internetonderzoekers en onlineonderzoekscapaciteit te creëren en/of te versterken in de lidstaten.

14.2. Bilaterale samenwerking

Frankrijk

De Economische Inspectie heeft een samenwerkingsprotocol met de Direction générale de la Concurrence, de la Consommation et de la Répression des Fraudes (DGCCRF) alsook met haar regionale directie (DIRECCTE) van Nord-Pas-de-Calais.

Alle dossiers en informele vragen die buiten het kader van de Europese verordening 2006/2004 vallen, worden gericht aan de regionale directie in Rijsel, het contactpunt voor individuele dossiers en informatie in een aantal specifieke domeinen zoals productveiligheid, etikettering en kilometerfraude bij tweedehandswagens.

Europees Centrum voor de Consument

In 2006 werd een protocol afgesloten met het Belgische contactpunt van het Europees Centrum voor de Consument (ECC), waarin werd overeengekomen dat informatie actief zou worden uitgewisseld met de Economische Inspectie.

In 2018 waren de meest voorkomende problemen de doorverkoop van tickets, afgedwongen aankopen en niet-levering van via het internet bestelde producten. Anderzijds is het ECC een belangrijk informatiekanaal voor de Economische Inspectie om signalen op te pikken over mogelijke schendingen van de regels over consumentenbescherming.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Andere

Verder werkte de Economische Inspectie samen met verschillende andere autoriteiten, punctueel of met het oog op verdere ontwikkeling van de relaties.

14.3. International Consumer Protection and Enforcement Network

Het International Consumer Protection and Enforcement Network (ICPEN) werd in 1992 opgericht door een aantal consumentenbeschermingsautoriteiten met als doel ervaringen uit te wisselen en een antwoord te bieden op praktijken die de consument schaden in een steeds meer globaliserende economie. De vijf continenten zijn vertegenwoordigd in het netwerk dat intussen 61 leden- en 3 partnerorganisaties telt. Er zijn eveneens 5 niet-statelijke waarnemers.

Een ambtenaar van de Economische Inspectie is lid van het adviescomité. Dat comité dient ter ondersteuning van het voorzitterschap in de leiding van het netwerk.

De Economische Inspectie verzorgt ook de rol van het ICPEN Secretariaat met als taak het ondersteunen van het Voorzitterschap en de werkgroepen en het garanderen van de continuïteit van het netwerk.

In de eerste helft van 2018 werd het voorzitterschap waargenomen door het Turkse Ministry of Customs and Trade en in de tweede helft van 2018 door de Zambiaanse Competition and Consumer Protection Commission. De Economische Inspectie nam deel aan de conferenties en de High Level Meeting die werden georganiseerd in 2018 en coördineerde de ICPEN Best Practices Workshop.

Conferentie en High Level Meeting Turkije

Het tweede netwerkevenement onder het voorzitterschap van het Ministry of Customs and Trade vond plaats in Istanbul in april 2018. De focus van de High Level Meeting lag op het klaarstomen van het Netwerk en de komende voorzitterschappen voor de toekomst van [ICPEN](#). Op de conferentie werden 6 thema's uitgediept over de digitale economie en handhavingsstrategieën.

Best Practices Workshop Zambia

Het eerste netwerkevenement, een Best Practices Workshop (BPW), onder het voorzitterschap van de Competition and Consumer Protection Commission, vond plaats in Lusaka in november 2018. Een BPW is gericht op het uitbouwen van de onderzoekscapaciteiten van de leden van het netwerk en richt zich op dossierbehandelaars. De

Economische Inspectie verzorgde de coördinatie van die workshop. De Best Practices Workshop werd opgebouwd rond het "Program of Work" (PoW) van het Zambiaanse voorzitterschap en de geuite interesses van het lidmaatschap. In 8 sessies kwamen de lopende projecten, opkomende thematieken en onderzoeksvaardigheden aan bod.

De BPW werd voorafgegaan door de African Consumer Protection Agencies Training Workshop. De doelstelling van die regionale workshop was het opdrijven van de capaciteiten van de Afrikaanse handhavingsautoriteiten, die veelal jonge instellingen zijn. Ambtenaren van de Economische Inspectie verleenden hieraan hun medewerking, als lesgever.

Projecten en acties

De Economische Inspectie was actief in verschillende projectwerkgroepen. Het Marketing Through Social Media project focuste op de rol van Online Influencers in het marketingproces. Het werk werd afgerond in juni 2018 met de publicatie van een studierapport.

80

In de 2e helft van 2018 nam de Economische Inspectie deel aan de opstart van de Marketing Practices Directed to Children in the Digital World en de Unfair Trading Practices in the Financial Sector projectwerkgroepen. In die eerste projectwerkgroep wordt onderzocht hoe kinderen als kwetsbare doelgroep online blootgesteld worden aan reclame, de mogelijke problemen die dat met zich meebrengt en het wettelijke kader daarrond. In de tweede projectwerkgroep worden de praktijken in de sectoren van het consumenten- en hypothecair krediet in kaart gebracht.

In juni 2018 publiceerde ICPEN een gezamenlijke open brief aan ondernemingen actief in de digitale economie over het belang van correcte algemene voorwaarden voor consumenten. De open brief benadrukte dat algemene voorwaarden duidelijk, niet misleidend en transparant moeten zijn. Ondernemingen mogen geen essentiële kenmerken van de dienst verbergen in hun voorwaarden. Ondernemingen in de digitale economie moeten de consumentenrechten en de privacyrechten van de consumenten respecteren.

Voorafgaand aan die actie werd in februari 2018 een ICPEN internet sweep georganiseerd waarbij de deelnemende autoriteiten, waaronder de Economische Inspectie, inzicht verwierven in praktijken in de opmaak van algemene voorwaarden die schadelijk zijn voor de consument.

Fraud Prevention Month

In 2018 heeft de Economische Inspectie de campagne "Oplichters aan de lijn" gelanceerd in samenwerking met het ECC, Contact Centers en Do Not Call Me. Die

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

campagne focuste op de gecombineerde problematiek van telefonische oplichting en valse incassobureaus. Er werd een [webpagina](#) aangemaakt op de website van de FOD Economie met tips en tricks en een [grijze lijst](#) van televerkopers en incassobureaus. De campagne werd een week lang belicht in het Radio 2-programma De Inspecteur.

14.4. International Mass Marketing Fraud Working Group

De International Mass Marketing Fraud Working Group is een informeel forum bestaande uit zowel law enforcement agencies (LEA) als consumentenautoriteiten en focust op het uitwisselen van informatie en best practices op het gebied van verschillende soorten internationaal consumentenbedrog. De betrokken autoriteiten komen voornamelijk uit Noord-Amerika en Europa.

In 2018 kwam de werkgroep tweemaal samen. De belangrijkste thema's op de agenda van de bijeenkomsten waren zogenaamde "tech support scams" waarbij mensen worden opgebeld – vaak in naam van Microsoft – om zeggend technische problemen met hun pc op te lossen. Die praktijk kent ook in België opgang.

Verder was er ook aandacht voor massafraude via de post, ceo-fraude⁷ en abonnementsvalkuilen

⁷ Een medewerker van de financiële afdeling van een groot (internationaal opererend) bedrijf krijgt een e-mail of telefoon van een oplichter die zich voordoe als de grote baas, de CEO, waarin deze hem opdraagt met spoed een (omvangrijke) betaling te doen (naar een buitenlandse rekening) of een wijziging van rekeningnummer bij een nog uit te voeren financiële verrichting te doen.

Wetgeving waarop het toezicht aan de Economische Inspectie is toevertrouwd

Wet van 22 januari 1945 betreffende de economische reglementering en de prijzen.

Besluitwet van 14 mei 1946 houdende verscherping van de prijzencontrole.

Besluitwet van 29 juni 1946 betreffende het niet-verantwoord optreden van tussenpersonen in de verdeling van producten, grondstoffen, enz., en tot wijziging van de Besluitwet van 22 januari 1945 betreffende beteugeling van elke inbreuk op de reglementering inzake de bevoorrading van het land.

Wet van 11 september 1962 betreffende de in-, uit- en doorvoer van goederen en de daaraan verbonden technologie.

Wet van 30 juli 1963 betreffende het verhuren van films bestemd voor commerciële vertoning.

Wet van 11 juli 1969 betreffende de grondstoffen voor de landbouw, tuinbouw, bosbouw en veeteelt.

Wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Kaderwet van 1 maart 1976 tot reglementering van de bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van de dienstverlenende intellectuele beroepen.

Wet van 6 juli 1976 tot beteugeling van het sluikwerk met handels- of ambachtsskarakter.

Wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de gebruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten.

Wet van 21 februari 1986 tot strafbaarstelling van de overtredingen van de verordeningen van de Europese Economische Gemeenschap inzake de wijnmarkt.

Wet van 11 augustus 1987 houdende waarborg van werken uit edele metalen.

Wet van 5 augustus 1991 betreffende de in-, uit- en doorvoer van en de bestrijding van illegale handel in wapens, munitie en speciaal voor militair gebruik of voor ordehandhaving dienstig materieel en daaraan verbonden technologie.

Wet van 9 maart 1993 ertoe strekkende de exploitatie van huwelijksbureaus te regelen en te controleren.

Wet van 29 juli 1994 tot bevordering van de transparantie in het handelsverkeer van goederen van oorsprong uit een land dat geen lidstaat van de Europese Unie is.

Wet van 5 juli 1998 betreffende de collectieve schuldenregeling en de mogelijkheid van verkoop uit de hand van de in beslag genomen onroerende goederen.

Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro.

Wet van 22 april 1999 betreffende de boekhoudkundige en fiscale beroepen.

Programmawet van 2 augustus 2002 – De artikelen 168 – 170 inzake bepalingen houdende maatregelen voor de controle op de handelingen gesteld in de diamantsector.

Wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument.

Wet van 11 mei 2003 tot bescherming van de titel en van het beroep van landmeter-expert.

Wet van 11 juni 2004 tot beteugeling van bedrog met de kilometerstand van voertuigen.

Wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens.

Kaderwet van 24 september 2006 betreffende het voeren van de beroepstitel van een dienstverlenend intellectueel beroep en het voeren van de beroepstitel van een ambachtelijk beroep.

Wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening.

Kaderwet van 3 augustus 2007 betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen.

Wet van 30 december 2009 houdende diverse bepalingen – de artikelen 183 t.e.m. 185 inzake elektronische maaltijdcheques.

Wet van 28 augustus 2011 betreffende de bescherming van de consumenten inzake overeenkomsten betreffende het gebruik van goederen in deeltijd, vakantieproducten van lange duur, doorverkoop en uitwisseling.

Wetboek van economisch recht van 28 februari 2013.

Wet van 17 juli 2013 houdende de minimale nominale volumes duurzame biobrandstoffen die de volumes fossiele motorbrandstoffen, die jaarlijks tot verbruik worden uitgeslagen, moeten bevatten.

Wet van 30 juli 2013 betreffende de verkoop van toegangsbewijzen tot evenementen.

Wet van 21 december 2013 tot uitvoering van de verordening (EU) Nr. 305/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2011 tot vaststelling van geharmoniseerde voorwaarden voor het verhandelen van bouwproducten en tot intrekking van richtlijn 89/106/EEG van de Raad, en tot opheffing van diverse bepalingen.

Overeenkomstig artikel XV.8, §2 WER: de artikelen 196, 299, 494 en 496 tot en met 503 van het Strafwetboek. (wordt aangevuld met de artikelen 197 en 210bis Sw.)

Wet van 24 april 2014 betreffende de organisatie van de vertegenwoordiging van de zelfstandigen en de kmo's (artikelen 31 en 32).

Wet van 15 juli 2016 tot uitvoering van de verordening (EU) nr. 98/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 15 januari 2013 over het op de markt brengen en het gebruik van precursoren voor explosieven.

Wet van 31 mei 2017 betreffende de verplichte verzekering van de tienjarige burgerlijke aansprakelijkheid van aannemers, architecten en andere dienstverleners in de bouwsector van werken in onroerende staat en tot wijziging van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect.

"De voorwaarden scheppen voor een competitieve, duurzame en evenwichtige werking van de goederen- en dienstenmarkt in België."

Wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten.

Wet van 21 november 2017 betreffende de verkoop van pakketreizen, gekoppelde reisarrangementen en reisdiensten.

Wet van 29 maart 2018 tot registratie van de dienstenverleners aan vennootschappen.

Lijst van afkortingen

ADR	Alternative Dispute Resolution
AFCOS	Anti-fraud coordination service
b2b	Business to business
CPC	Consumer Protection Cooperation
ECC	Europees Centrum voor de Consument
EU	Europese Unie
FAGG	Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten
FAVV	Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen
FSMA	Financial Services and Markets Authority
FOD	Federale Overheidsdienst
FOD Economie	Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie
ICCF	Interdepartementale Commissie voor de coördinatie van de strijd tegen de economische fraude
ICPEN	International Consumer Protection and Enforcement Network
KB	koninklijk besluit
kmo	kleine of middelgrote onderneming
OLAF	Europees Bureau voor Fraudebestrijding
pv	proces-verbaal
pvw	proces-verbaal van waarschuwing
WER	Wetboek van economisch recht

Vooruitgangstraat 50
1210 Brussel
Ondernemingsnummer: 0314.595.348
<https://economie.fgov.be>